

OLAT NIEUWS

IN DIT NUMMER

JAARGANG 32 • NUMMER 10 • OKTOBER 2006

Centurion race op Isle of Man 9-10

Kempenlandtocht 12-13

Vrijwilligersdag 14-15

Ardennen Clubreis 28-30

*De 'Reus van de Apennijnen'
maakte veel indruk tijdens de
Vrijwilligersdag*

Clubblad van wandelsportvereniging OLAT

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
Daalenbroek 32, 6002 VN Weert
0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Berselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl
Banknummer OLAT 13.82.11.736
Gironummer OLAT 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstr. 12, 5469 EZ Keldonk
0413 212161, adverbakel@zonnet.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
06 16885375/0492 550154, paul.canters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Berselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 4404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Berselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Francien vd Laar,
040 2552742/0499 471298

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
giro 2608214

ERELEDEN

Piet Knoester, Jos Koolent†, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp en Jan van de Ven

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Theo Tromp en Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny en Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, en Toon van Wordragen

Voorwoord

Langzaam gaan we richting winter. De dagen worden weer merkbaar kouder, en we zoeken regelmatig weer een trui of jas op. Maar ook de herfst is heel mooi om er op uit te trekken. De kleuren en het ritselen van de bladeren als je er doorheen loopt, geven aan dat we in een heel ander jaargetij zijn beland.

Onze eerste najaarswandeling hebben we alweer achter ons (de Lichtstad Avondwandeling in Eindhoven) en voor wandelsportvereniging OLAT is dit tevens de laatste keer geweest. Vanaf 2007 zal deze tocht worden georganiseerd door vereniging De Lichtstadstappers. Wij wensen hen veel succes.

Even terugblikken op onze vrijwilligersdag: deze mogen we zeer geslaagd noemen. We hadden een dubbeldekker en een kleine bus vol. De bezichtiging van de tuinen van Mondo Verde was zeer de moeite waard, en na een gezamenlijk diner ging een ieder tevreden huiswaarts.

Als jullie dit zo lezen, zijn wij over een paar dagen alweer toe aan onze winterserie in Borkel en Schaft van 15 oktober. Met de komende winterserie zullen de wandelaars een nieuw gezicht zien in de verzorging, en wel Piet van Buul. Hij komt ondergetekende vervangen, al zal ik hem zeker in het begin nog wel bijstaan.

Bij mij komt weleens de gedachte op, hoe moeilijk het is om afscheid te nemen van je oude wandelschoenen en kleren. Dan pak je ze uit de kast en bekijkt de groeven en rimpels in het leer, en dan is het soms moeilijk om ze weg te doen. Zo ook met een versleten rugzak, of een jasje dat niet meer goed is. Je overweegt om nieuw te kopen maar je wordt tegelijkertijd overvallen door een zekere weemoed, een gevoel van 'wat hebben we samen veel meegemaakt, mijn schoenen en ik'. Stof, modder, noodweer, hitte, verkeerde afslagen, enzovoorts. Daaraan denkend vergaat de drang om steeds nieuwe spullen te kopen en sla ik een keer over. En blijven wij samen verder gaan, mijn oude plunje en ik.

Ik eindig met de bekende spreuk:

DUS AAN DE WANDEL !

Tot november,

-Marinus van Roosmalen-
Voorzitter

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Marinus van Roosmalen
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert.
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans.

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits.

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Jos Scheepers, Kees van Iersel.

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactieadres:
Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl
040 848 77 23

Redactie:

Peter van de Ven
Mirjam Kies
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Tjeu en Lies v/d Kerkhof, Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Busken Huetstraat 37, 5615 NH Eindhoven
olatnieuws@chello.nl

voor plaatsing in het oktobernummer:

uiterlijk 22 oktober

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Leuke foto's kunnen wij altijd goed gebruiken.*

INHOUD OLAT NIEUWS 10

Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	1
Van de bestuurstafel <i>Kees van Vessem</i>	2
Onze jarigen	3
Prikbord: Noordzeekustpad van Rolf Craanen	4
Bedankje; wsv Wiego	5
Ledenadministratie	5
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterserie	6-7
Clubkampioenschap; agenda LPS	8
Centurion race op Isle of Man <i>Hans de Vries</i>	9-10
Wandeltrainingsweekend	11
Kempenlandtocht <i>Jan Dokter</i>	12-13
Vrijwilligersdag <i>Mirjam Kies</i>	14-15
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (29) <i>Christiaan Koehler</i>	18-19
Vierdaagse van de MESA <i>Marion en Ben</i>	20
Wandelen op Dinsdag op herhaling <i>Kees van Iersel</i>	21
Op weg naar Santiago de Compostela (3) <i>Anneke & Herman Lieven</i>	22-23
Marskramerpad <i>Marion en Ben</i>	24-25
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	26-27
Clubreis naar de Ardennen <i>Ad van Asten</i>	28-30
Het Pieterpad <i>Evert van Ampting</i>	30
Margriet neemt afscheid van redactie <i>Mirjam Kies</i>	31
Hallo wandelaars <i>Inge en Kees</i>	32

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

VAN DE BESTUURSTAFEL

Jubileum OLAT

Begin dit jaar is het al eerder gememoreerd; in 2007 bestaat onze vereniging 40 jaar. Reden om uit te pakken met een jubileumtocht. De tocht is op 20 en 21 oktober 2007 en start vanaf café de Beurs in St.-Oedenrode. Er zijn 4 lussen van 40 km en daarnaast de gewone winterserieafstanden. In het komende Jaarprogramma staan alle verdere gegevens. Natuurlijk komt er ook een feestavond en wel op zaterdag 24 november in zaal de Beckart in St.Oedenrode. De feestcommissie is er druk mee bezig.

Jaarvergadering

Zoals bekend wordt deze niet meer in november gehouden, maar op de eerste zaterdag in maart. Deze dag graag vrijhouden!

Verzorging

Onze voorzitter Marinus van Roosmalen, die ook de verzorging tijdens onze tochten regelt, heeft hiervoor een opvolger gevonden. Piet van Buul zal op termijn zijn taken overnemen en wordt van lieverlede ingewerkt door Marinus.

Spoorwegovergangen

Prorail wil in de driehoek den Bosch-Tilburg-Eindhoven van een groot aantal spoorwegovergangen af. Zij hebben hiervoor een plan ontwikkeld, "Driehoek de Meierij". Hopelijk gaat dit niet ten koste van de wandelmogelijkheden in het hart van ons wandelgebied. Binnenkort is er een informatieavond hierover.

Veel organisaties van wandelaars, fietsers en ruiters zijn hiervoor uitgenodigd, waaronder ook OLAT.

We zullen de vinger aan de pols houden. We houden u op de hoogte.

-Kees van Vessem-

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

OKTOBER

15 Tom de Wilde
 15 JanSlagboom
 15 Paul van Leeuwen
 16 Johan Vaassen
 17 Mari van de Rijt
 17 Andre Heusdens
 18 Nicole Nacken
 18 Rob Huizinga
 18 Johan Berkhof
 19 Mia Bolck
 19 Bea Molenaar
 19 Wineke van der Velden
 20 Maria van Sleuwen - v.d. Tillaer
 21 Kees Lambregts
 21 Sander Frijters
 21 Maria van Hoek - Kuijpers
 21 Johan van Bakel
 22 Paula Jansen- van Lierop
 23 Jeroen de Vries
 23 A. van Iersel - van Nieuwburg
 23 Riek Fiers
 23 Leo Schuurmans
 24 Monique Barten
 24 Aad Levering
 26 Jan Philipsen
 26 Cecile Clerkx
 27 Ans Franssen - van de Weerden
 27 Doortje Kessels - van Oort
 28 Jan van den Hurk
 29 Maria van Hak
 30 Maria van den Oetelaar - van den Berg
 30 Piet van Petten

Fijnaart
 Son
 Mierlo
 Valkenswaard
 Sint-Oedenrode
 Eindhoven
 Helmond
 Eindhoven
 Uithoorn
 Vessem
 Nieuwegein
 Lommel (B)
 Boekel
 Etten-Leur
 Roosendaal
 Mierlo
 Sint-Oedenrode
 Hapert
 Eindhoven
 Haaren
 Eindhoven
 Langenboom
 Veldhoven
 Helmond
 Best
 Bocholt
 Nuenen
 Boekel
 Helmond
 Best
 Veghel
 Goudswaard

30 Toos Kantelbergs
 30 Nico van den Berg
 31 Marja Vermeulen
 31 Jan van 't Hof

Nuenen
 Asten
 Veldhoven
 Eindhoven

NOVEMBER

1 Trudy Taal
 2 Truus Maas
 2- Martha Rodenburg - Glorie
 3 Willy van Dijk
 4 Henry Sars
 4 Tiny van Lanen
 4 Wiel Zuidinga
 5 Nellie Vloet
 5 Christ de Louw
 6 Wendy van der Heyde - Rosmalen
 6 Huub Verhagen
 7 Hanny Verwegen
 8 Ron van Dijk
 8 Line Janssen
 8 Theo Gijzen
 8 Elly van de Velden
 8 Yvonne Deijkers
 9 Dick Verhagen
 10 Maartje Maas
 10 Netty van de Berg
 11 Mevr. van de Pas- van Nieuwburg
 11 Christine Wijn
 12 Walter Eickmans
 12 Toos de Rooij
 13 Toos van Oorschoot - v.d. Westelaken
 13 Marieke Vloet
 14 Astrid Vernie
 14 Els Hikspoors
 14 Ans Bouwe - v.d. Pol

's-Gravenhage
 Heeze
 Sint-Oedenrode
 Nuenen
 Eindhoven
 Boekel
 Best
 Uden
 Boxtel
 Eindhoven
 Reusel
 Veghel
 Deurne
 Uden
 Eindhoven
 Sint-Oedenrode
 Tilburg
 's-Gravenhage
 Best
 Nederweert
 Haaren
 Someren
 Eindhoven
 Breda
 Sint-Oedenrode
 Uden
 Maasbracht
 Heeze
 Erp

OLAT is er voor jong en oud, dat blijkt maar weer uit deze foto die genomen is ergens tussen Nandrin en Huy, tijdens de Ardennen Clubreis van 26 augustus. Links staat Miquel (14) en rechts Enrico (16) Robbemont; in hun midden Tjeu van de Kerkhof die de respectabele leeftijd van 81 jaar heeft – al is hem dat niet aan te zien!

Foto: Ad van Asten

Laatste kans gepakt om Noordzee Kustpad binnen een jaar te voltooien

Rolf Craanen in 18 dagen van Sluis naar Nieuweschans

Rolf Craanen is op een manifestatie in Scheveningen gehuldigd als vijfde wandelaar die het Noordzee Kustpad heeft voltooid. De stempelkaart had al bijna zijn houdbaarheidsdatum bereikt toen Rolf besloot om dit lange-afstandspad nog even snel op zijn palmares te zetten. Waar anderen de 725 kilometer van Sluis naar Nieuweschans konden uitsmeren over een heel jaar, had Rolf 18 wandeldagen nodig (tweemaal vier en tweemaal vijf) om de afstand te overbruggen.

Het Noordzee Kustpad is het Nederlandse gedeelte van de North Sea Trail. In feite is het een optelsom van vier lange-afstandspaden die er al waren: Het Deltapad, het Hollands Kustpad, het Friese Kustpad en het Wadden- en Wierdenpad. „Zo'n stempelkaart is leuk, maar je kunt die vier paden natuurlijk ook één voor één doen. De eerste drie had ik al vaker gelopen, het Deltapad zelfs al vier keer. Maar intussen is het Hollands Kustpad vernieuwd en het Wadden- en Wierdenpad kende ik nog niet. Daarom heb ik op het laatste moment besloten om dit stuk North Sea Trail in zijn geheel te doen.”

Als je weinig tijd hebt, moet je de weersomstandigheden voor lief nemen. In de eerste periode was dat een hittegolf, later de ene stortbui na de andere. Niet het fijnste weer om een eind te lopen, en Rolf sleepte ook nog het nodige mee aan bagage. Korte broek, lange broek, reservebroek, twee soorten windbrekers, een fleec vest voor 's avonds, een grote paraplu, een iso-mok, twee pannetjes en een brandertje. Bij elkaar heel wat kilo's, maar dan kom je ook niet voor verrassingen te staan! Slapen deed hij bij adressen van Vrienden op de Fiets.

Een speciale training ging er niet aan vooraf. Rolf maakt zijn kilometers toch wel: elk weekend 80, 100, of nog meer en door de week wat hij noemt 'de kleintjes'. Tussendoor pakte hij ook nog het Airbornepad mee en de vierdaagsen van Apeldoorn en Nijmegen. „En binnenkort ga ik weer een stuk Pieterpad doen. Het is de veertiende keer, maar toch telkens anders.” Eind dit jaar of begin 2007 hoopt hij de 120.000 gelopen kilometers te overschrijven, oftewel: driemaal de wereld rond.

Strijd tegen zichzelf

Dikwijls loopt Rolf in gezelschap van anderen, maar de North Sea Trail wilde hij nu eens helemaal in zijn eentje doen. Juist omdat het alleen zijn hem weleens moeite kost en hij daar niet voor wil weglopen. Vandaar dat Rolf zegt: „Ze noemden het Noordzee Kustpad een kilometervreter-wedstrijd omdat je hem binnen een jaar gelopen moest hebben. Maar voor mij was het echt een strijd met mezelf.”

Wat het meeste indruk op hem heeft gemaakt, zijn de vergezichten en het gevoel van ruimte als je langs de kust loopt. „De duingebieden vond ik het mooist. In Friesland en Groningen loop je vooral over grasdijken. Of beneden aan de dijk over een fietspad.” Dat deed hij vooral als het slecht weer was, want dan is het bovenop een dijk geen pretje. „In zo'n open landschap komt je gevoel wel naar boven. Op het Wadden- en Wierdenpad stuitte ik op een dijk-begraafplaats, heel bijzonder. Ik heb wel een half uur bij de grafstenen gezeten, huilend, want dan denk ik aan

mijn ouders. Ook kon je goed zien waar in het verleden overstromingen zijn geweest. Bij dit soort dingen wil ik wel stilstaan.”

De 32 kilometer over de Afsluitdijk ('Aansluitdijk', volgens een bord op de grens tussen twee provincies) kwam Rolf zeer bekend voor; in juni had hij nog zijn tiende mars van Amsterdam naar Leeuwarden gelopen. In een bushokje, waar hij pauzeerde met een zelf gebrouwen soepje, had hij alle gelegenheid om de herinneringen aan die monstertocht weer op te poetsen.

Dat Rolf officieel gehuldigd zou worden, stond niet in zijn planning, maar kwam toevallig zo uit. Eenmaal gearriveerd op zijn eindbestemming leek het hem een leuk idee om zijn volle stempelkaart niet achter te laten in Groningen, zoals eigenlijk had gemoeten, maar in te leveren bij de stichting LAW. Per slot van rekening had die hem de kaart cadeau gedaan, in ruil voor zijn vrijwilligerswerk als official en controleur/markeerder van een stuk Marskramerpad. „Maar de stichting LAW kon niets met deze stempelkaart. Toevallig kwam ik erachter dat er op 3 september nog een manifestatie in Scheveningen was waar je hem kon inleveren, dus dat heb ik toen maar gedaan.”

Deze manifestatie was opgezet in samenwerking met de provincie Zuid-Holland, om de North Sea Trail meer bekendheid te geven en het wandelen te promoten. Op de foto staat Rolf met gedeputeerde Van der Sar, die hem namens North Sea Trail een cassette met 40 wandelroutes overhandigde. „Maar dat wilde ik niet, dus heb ik in plaats daarvan een regenjack uitgekozen”, vertelt Rolf. Van de provincie kreeg hij een fraai verpakte Hollandse kaas. Was-ie lekker? Rolf lacht: „Die ligt nog in de koelkast. Hij zal wel goed blijven.”

-Mirjam Kies-

Foto: www.ecosouvenir.nl

Als wedstrijd is er na 3 september geen eer meer aan te behalen, maar het Noordzee Kustpad kan natuurlijk nog gewoon bewandeld worden. Ook zijn er nog steeds stempelkaarten te verkrijgen voor wandelaars die het leuk vinden om een tastbare herinnering te hebben aan hun tocht langs de kust. Op www.northseatrail.nl is alle informatie hierover te vinden.

Bedankje

48 uur verder..... en.....

4 potten oploskoffie,

1 doosje theezakjes,

6 potjes bouillon,

560 lepels,

560 soepkommen,

3 potten creamer,

3 pakken suiker,

500 bekers

400 liter kookwater, waarvan 40 liter kippensoep, 45 liter tomatengroentensoep, 45 liter groentensoep met ballen en 50 liter 'Geen idee soep'

later...

Zeggen wij, Conny, Pieter en Johan: „**Bedankt voor de fijne tijd en mogelijkheid om voor jullie te mogen zorgen tijdens de afgelopen Apeldoornse 4-daagse**”

TOT VOLGEND JAAR!

Rectificatie wandelprogramma wsv Wiego

Van wsv Wiego kregen wij het verzoek om een rectificatie te plaatsen, waaraan wij graag gehoor geven.

Als gevolg van een pc-storing zijn namelijk verkeerde gegevens verspreid over de activiteiten van deze wandelsportvereniging. Men ontdekte dat pas toen het drukwerk al de deur uit was.

Daarom hier het juiste programma van wsv Wiego voor de komende maanden:

35 ^e Markdaltocht:	zaterdag 30 september 2006
13 ^e West-Brabantse Loopdag:	zondag 15 oktober 2006
1 ^e Winterserietoelt:	zaterdag 16 december 2006
36 ^e Oliebollentocht:	zaterdag 6 januari 2007
2 ^e Winterserietoelt:	zaterdag 13 januari 2007
3 ^e Winterserietoelt:	zaterdag 3 februari 2007
16 ^e Snerttoelt:	zaterdag 10 februari 2007
4 ^e Winterserietoelt:	zaterdag 3 maart 2007
44 ^e Bossentocht:	zondag 24 juni 2007

Jos en Jet van den Bersselaar melden u dat hun teckel Babette op maandag 18 september thuis rustig is ingeslapen.

Babette was een goede bekende van alle dierenvrienden van OLAT.

Ze heeft met veel plezier ontzettend veel OLAT kilometers gemaakt, onder andere 3 x de 60 km bij de winterserie en 10 jaar clubreizen.

Wij hebben altijd genoten van onze hond!

Jet van den Bersselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

AANMELDING

Dhr. en Mevr. Harrie en Marie-Cathrien Wielens – Wijn

Oranje Nassaulaan 179, 5491 HE Sint Oedenrode

Mevr. Tonny Beijers

Hoofdstraat 48, 5757 AN Liessel

Mevr. Christine Wijn

Vaarselstraat 15, 5711 RB Someren

Dhr. en Mevr. Ben en Annemie Giesen – Muijs

Kolkmanstraat 7, 5701 AR Helmond

Mevr. Loes Smetsers

Siriusstraat 6, 5721 XX Asten

Mevr. Francien Heussen – Passage

Jan van Scorelstraat 1, 5702 BS Helmond

Mevr. Lydia del Prado – Maassen

Yweinstraat 19, 5625 GS Eindhoven

Dhr. Jan Dinnissen

Heilige Stoel 67-03, 6601 SX Wijchen

Mevr. Antoinet Gooren

Plutostraat 2, 5081 TG Hilvarenbeek

Mevr. Eveline van der Linden

Lisdodde 26, 5731 TB Mierlo

Mevr. Anita Pauw

Joyce en Jordi Pauw

Hagedoorn 8, 5591 KT Heeze

ADRESWIJZIGINGEN

Mevr. Ciel van Wichen

nieuw adres: Hendrik de Keyzerplein 21, 5622 GB Eindhoven

Dhr. Boetje Huliselan

nieuw adres: Astorias 37, 5263 MA Vught

Dhr. en Mevr. Mari en Ricky van Hak – van Zutphen

nieuw adres: Sint Oedenrodeseweg 32, 5681 PL Best

Dhr. Jan Warrink

nieuw adres: Woonvorm Chopinplein, Chopinplein 12
4102 CV Culemborg

OVERLEDEN

Dhr. Rien de Vos

Margrietlaan 5, 6721 EK Bennekom

WANDELEN OP DINSDAG

Alweer zo'n acht jaar geleden is het initiatief genomen om door de week wandelingen te organiseren, met als doel het plezier in het wandelen te stimuleren. Aanmelden of afmelden hoeft niet, je doet mee als je zin/tijd hebt.

Dat dit aanbod in een behoefte voorziet bewijst de enthousiaste deelname. Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 35 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het café van vertrek is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Hoewel er rond lunchtijd meestal een rust in een café is, eten we de meegebrachte boterhammen in de natuur op.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Er zijn een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse en Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Méér informatie?

Truus van Vessem 040 2110413 truusvanvessem@tiscali.nl

Jos Scheepers 0495 535848 jos.scheepers@planet.nl

Kees van Iersel 0411 621706

WINTERPROGRAMMA 2006/2007

Datum	Route	Startpunt
24 okt	Wandelen om Lierop	Café 't jagershuis, Hogeweg 2, 5715 AR Lierop
7 nov	'de Steffenberg'	Rest. Het Groene Woud, 073 6565382 5263 LV, Vught
21 nov	Bult en Slingerroute	Café 't Aambeeld, 0492 537035 Dorpsstraat 38, 5708 GJ Stiphout
5 dec	Sinterklaasocht	Jacobushoeve, 0497 592059 Jan Smuldersstraat 4, 5512 AZ Vessem
19 dec	Langs de Oude Toren	Grand Café La gare du sud, 040 2950057 Station NS (trap op) 5611 AC Eindhoven
2 jan.	Duinenroute	Café de Heeren Jansen, 0411 643430 Torenstraat 6, 5268 AT Helvoirt
16 jan.	Buitenlandroute	Bung.park Het Vosseveen, 0495 561114 Lochtstraat 26, 6039 RV Stramproy
30 jan.	't Versailles van Tilburg	De Kivietshoeve, 013-557051 Nijkerkstraat 1, 5045 MC Tilburg

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandegroep Sint-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

We wandelen ongeveer twee uur. Iedereen kan in zijn eigen tempo wandelen.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

PROGRAMMA 2006

Datum	Startpunt
10 okt	Den Beckart
17 okt	't Riethof
24 okt	Oud Rooy
31 okt	Vresselse Hut
7 nov	Den Toel
14 nov	Den Beckart
21 nov	't Riethof
28 nov	Oud Rooy
5 dec	Den Toel
12 dec	Den Beckart
19 dec	't Riethof

Deelname voor OLAT-leden is gratis, dit op vertoon van hun OLAT-clubpas. Niet-leden betalen 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of
Betsie van Mil 0413 475454

CLUBREIZEN 2006

weekend 23/24 sept GR AE zat. Chiny – Chassepierre 17 km
zon. Marbehan – Suxy 20 km
zaterdag 28 okt GR 573 Brug Belleheid – Theux 24 - 17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand.
Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 55,00; niet leden € 65,00
Dagtocht: leden € 19,00; niet leden € 23,00
Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.35 uur
Weert NS 8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint-Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert, 0495 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

40^e/41^e WINTERSERIE

Startbureau: Geopend vanaf 07.15 uur voor koffie. Inschrijving vanaf 07.30 uur.

Kosten: 10 en 15 km € 2,60
20 km € 3,10
30 km € 3,50
40 km € 3,50
60 km € 4,00

Korting voor OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart. Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapskaart. Voor elke startplaats krijgt u een aparte sticker voor in het wandelboekje.

Nordic Walking 10-15-20 km start om 11.00 uur

Informatie: Marinus van Roosmalen

Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode
Tel/Fax +31 (0)413 475467/+31 (0)495 450325
winter@wandel-olat.org, www.wandel-olat.org

AGENDA

15 oktober 2006	Borkel en Schaft	
	Grand Café 'De Zwaan'	
	Mgr. Kuijpersplein 16-18, 5556 VS	
Afstanden/starttijden	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15 km	09.00-12.30 uur
Sluiting	15-20-30-40 km	17.00 uur
19 november 2006	Eersel	
	Café 'Het Vierspan'	
	Eikenburg 1, 5521 HZ	
Afstanden/starttijden	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15 km	09.00-12.30 uur
Sluiting	15-20-30-40 km	17.00 uur
21 januari 2007	Soerendonk	
	Restaurant 'de Valk'	
	Dorpstraat 35, 6027 PH	
Afstanden/starttijden	40-30 km	08.00-09.30 uur
	20-15 km	09.00-12.30 uur
Sluiting	15-20-30-40 km	17.00 uur

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand OLAT-clubkampioenschap per 19 september 2006

OLAT-leden moeten zich binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht melden bij: Ad van Asten 0499 47 37 67 of: a.asten1@chello.nl

1	Marcelino Sobczak	16195
2	Ernst Westerhoff	14535
3	Hugo Prinsen	12030
4	Wim Freriks	10540
5	1 Hanny Klumpkens	9190
6	Gerrit van Haandel	9100
7	Hans de Vries	8795
8	2 Connie Raijmakers	6910
9	Huub Raijmakers	6825
10	Rolf Craanen	6640
11	Frances Rouppe vd Voort	5930
12	Mart Douven	5910
13	3 Carry Ombelet	5455
14	Wim van Gemert	5390
15	Erik Dikken	4835
16	Henk Vink	4530
17	Jelte van der Zee	4300
18	Boetje Huliselan	3840
19	Hans Pranger	3710
20	Sjef Koolen	3585
21	Rob Keetlaer	3490
22	4 Coby Visser	3360
23	Frits Mennen	3190
24	Claude Herman	3080
25	5 Mariet Douven	3020
26	Rini Welten	2770
27	6 Anja van Kempen	2620
28	7 Henny van de Haring	2495
29	Ad Mollen	2445
30	Theo Klanke	2430
31	Gerard Meeuws	2410
32	Kees Lambregts	2365
33	Klaas Bakker	2355
34	Paul Canters	2335
	Co Tops	2335
36	Evert v Ampting	2260
	Gerrit Arfman	2260
38	Kees Mol	2160
39	8 Mariette v Ampting	2120
40	9 Nicole Nacken	1940
41	Peter Koolen	1890

42	Peter Rijkers	1800		Louis Claassen	610
43	Jack Hendriks	1710		Hans van Grol	610
44	Piet van Buul	1530		Frans van Horrik	610
45	Jan Warrink	1510		Henry Gerrits	610
46	Marco van Heel	1430	77	Ron Timmermans	575
47	Wil Timmermans	1420	78	18 Mieke Raijmakers	515
48	Wim vd Wittenboer	1405	79	Rien van Ginkel	360
49	Piet Bernaerts	1365		Wesley vd Gouw	360
50	Ben Duin	1330		Wim Brooijmans	360
	Hans van Ginkel	1330		Henk Frijters	360
52	Ad Verbakel	1290		Willem Steenbakkers	360
	Cor v/d Heijden	1290		Fred Fisser	360
54	Ronald Iliohan	1260		Jos Raijmakers	360
55	10 Maria vd Oetelaar	1220		Jan van der Zanden	360
	10 Janny den Braber	1220	19	Riet Emans	360
57	12 Doortje vd Akker	1135		Peter vd Ven	360
58	Kees Punselie	1110	19	Corry Nettekoven	360
59	13 Maria van Hoek	1080		Ted Liebrechts	360
	Theo Gijzen	1080		Louis Vernie	360
61	14 Josee Schimmel	970		Hans Bontekoe	360
	Jan van Houtum	970		Frans Smits	360
63	Frits v Duijnhoven	835		Jan van Boerdonk	360
64	Jan Vogelsangs	735	95	Henri Floor	350
65	Bart Lutke Schipholt	725	96	Rien Taks	270
66	Wim Coolen	720	97	Tony van Duijn	250
	Gerrit Legierse	720		Wiebe Boverhoff	250
	15 Monique Barten	720		Geert van Dijk	250
	Jan Dinnissen	720		Tjeu vd Kerkhof	250
70	16 Jeannette v Boerdonk	680	21	Nelly van Bommel	250
	16 Jans v Griethuizen	680		Ton van Dijk	250
72	Theo Tromp	610	103	22 Mirjam Kies	50

Programma OLAT clubcompetitie '06

Datum	Plaats	Cat.	Afstand	Punten
14-okt	Berg en Dal	L.A.	60 km	250
20-okt	Bocholtz	L.A.	100-110 km	430-460
W 25-okt	De Lier	Eur	75 km	300
4-nov	Vlierden	Eur	150-125-100-75 km	600-510-430-350
5-nov	Rotterdam	W/P	10 km*1)	*)Best of 3 schema
17-nov	Horst	Eur	100-75 km	430-300
19-nov	Rotterdam	W/P	10 km*2)	*)best of 3 schema
3-dec	Rotterdam	W/P	10 km*3)	*)best of 3 schema
15-dec	Houffalize B	L.A.	110 km	500

*)Voor de winterserie W/P tochten van RWV geldt: alleen beste tijd jan/mrt telt mee; alleen beste tijd nov/dec telt mee.

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
21 okt	Weert	AV Weert	40 jaar AV Weert, 1 – 5 en 10 mijl snelwandelen, Sportstraat 3. Start : 13.30 uur. Nadere info en inschrijven: Ad van Oyen : 040 – 2551032 of awp.van.oyen@hetnet.nl
22 okt	Düsseldorf		10 km snelwandelen, LTU-arena-Strasse 1. Start 15.20 uur. Nadere info: Hans de Vries.
5 en 19 nov	Rotterdam	RWV	Winterserie RWV, 1 tot 10 km snelwandelen + 10 km prestatiewandeltocht, Langepad. Start 11.00 uur. Inschrijven bij start. Nadere info : Hans van der Knaap : 010 466 20 15 of Gijs den Ouden : 0181 624046 of www.rotterdamsewandelsportvereniging.nl

Erik Dikken en Marcelino Sobczak: nieuwe centurions

Op het eiland Isle of Man (Manx) in de Ierse Zee werd dit jaar de Centurion race georgansieerd. In deze wedstrijd dien je 100 Engelse mijl (circa 161 kilometer) te wandelen binnen 24 uur. Er werd gelopen op een parcours van 1225 meter, bestaande uit een rondje over de atletiekbaan en een rondje om de atletiekbaan heen.

Aan deze wedstrijd deden 76 deelnemers mee, veel meer dan in voorgaande jaren. Meer dan de helft (45) van de deelnemers kwam van het eiland zelf, dat slechts 75.000 inwoners telt. Als verhoudingsgewijs in Nederland evenveel Nederlanders mee zouden doen, dan zouden er hier circa 10.000 Nederlanders aan de start moeten staan. Uit deze cijfers blijkt dat het lange-afstands-wandelen op Man razend populair is.

Verder deden er 16 Engelsen, 11 Nederlanders, 2 Belgen, 1 Duitser en 1 Australiër mee.

Van OLAT waren Erik Dikken, Marcelino Sobczak en ikzelf vertegenwoordigd. Ieder zocht zijn ritme op.

Marcelino begon – zeker voor zijn doen – vrij rustig en schoof langzaam naar voren. Halverwege de race liep hij op 4^e positie (bij de heren op 2^e positie) en daar is tot de finish geen verandering ingekomen. Sue Biggaert (een dame van Man) die steeds een paar honderd meter voor Marcelino liep, liet zich niet door Marcelino inhalen.

Marcelino finishte in een tijd van 20:16 uur. Ruim anderhalf uur onder zijn persoonlijk record. Een uitstekende tijd voor iemand die voor de tweede keer een 100 EM wandelt.

Erik Dikken begon – voor zijn doen – juist vrij voortvarend. Na enkele tientallen kilometers liet hij zijn tempo iets zakken. Dat tempo kon hij, dankzij veel wilskracht en een goed gestel, uitstekend vasthouden.

De finish van Marcelino Sobczak op de 100 E.M.

De finish van Erik Dikken op de 100 E.M.

Na 23 uur en een heel klein beetje kwam Erik als 30^e over de streep en mocht ook hij zich centurion noemen. Een hele mooie prestatie voor een debutant op deze afstand. Beide van harte gefeliciteerd met de nieuwe titel!

Ik probeerde ook mijn ritme te vinden, maar vanaf de allereerste kilometer kon ik die niet goed vinden. Al na een paar uur voelde ik me beroerd. Ben wel even gaan rusten en heb het daarna opnieuw geprobeerd. Echter mijn ritme bleef weg. Na zo'n 90 kilometer ben ik gestopt.

Ties van der Berg en Martin Biesmans van De LAT en Hedwig Vandeputte van RWV waren de andere nieuwe centurions van Nederlandse/Belgische bodem. Frank van der Gulik (De LAT) was voor de tweede achtereenvolgende keer de jongste deelnemer die de 100 EM heeft volbracht en won daarmee opnieuw de Bill King Memorial Trophy.

Jaap Visser (RWV) deed uitstekende zaken door voor de vijfde achtereenvolgende keer de wedstrijd bij de 65-plussers te winnen. Hij verdiende daarmee weer de Eddy McNeir. Verder hebben van RWV Frans Leijtens, Piet van der Kroft, Robert Dewolf en Leo Houben de 100 EM succesvol volbracht. Co de Jong (RWV) bleef wel 24 uur in touw maar kwam ongeveer 8 kilometer te kort.

Marcelino wint de 24 uur race met 178,877 kilometer

Iedere deelnemer van de centurion race deed gelijktijdig ook mee aan de 24 uur race. Degene die na 24 uur nog steeds aan de wandel is klasseert zich voor deze race.

Na de finish van de 100 EM (20.16 uur) liet Marcelino zich eerst masseren en nam hij een half uurtje welverdiende rust. Daarna ging hij eerst op zijn gemak 4 kilometer wandelen. Na deze 4 kilometer kon weer worden gerust; want er was nog steeds niemand anders die na de 100 Engelse Mijl is doorgewandeld.

Na een kleine 22 uur gingen Robert de Wolf en 2 Engelsen wel door op 24 uur. Toen was het weer gedaan met de rust van Mar-

celino: om de race te winnen moest er weer worden gewandeld. Hij legde nog zo'n 14 kilometer af en bleef de anderen een paar kilometer voor. Na 24 uur had hij in totaal 178,877 kilometer afgelegd. Volgens de voorlopige uitslag werden de twee Engelsen tweede en derde en legde Robert De Wolf beslag op een vierde plaats. De precieze afstanden zijn onbekend, omdat de organisatie nog steeds geen definitieve uitslag heeft opgemaakt.

-Hans de Vries-

Uitreiking eerste prijs 24 uur aan Marcelino Sobczak

Uitreiking Centurion speld 100 E.M. aan Erik Dikken

100 EM Centurion race op Isle of Man (GB) 19 en 20 augustus 2006

Nr.	Naam	Land	Vereniging	Leeftijd	Tijd	km/u
1	Sean Hands	Manx	Manx Harriers	43	19:16:03	8,4
2	Sandra Brown ¹⁾	Eng	Surrey WC	57	19:28:38	8,3
3	Sue Biggart ²⁾	Manx	IOMVAC	43	20:08:10	8,0
4	Marcelino Sobczak	Ned	OLAT	38	20:16:19	7,9
5	Kevin Marshall	Eng	Ilford AC	46	20:29:14	7,9
6	Michael George	Manx	Manx Harriers	40	20:34:01	7,8
7	Eammon Harkin	Manx	IOMVAC	50	20:34:11	7,8
8	Catherine Lowey ³⁾	Manx	-	32	20:50:26	7,7
9	Jock Waddington	Manx	IOMVAC	42	20:57:35	7,7
10	Frank van der Gulik	Ned	LAT	28	21:12:02	7,6
15	Frans Leijtens	Ned	RWV	30	21:49:58	7,4
17	Robert De Wolf	Bel	RWV	58	21:57:07	7,3
18	Martin Biesmans	Ned	LAT	34	22:13:31	7,2
24	Ties van der Berg	Ned	RWV	42	22:46:56	7,1
27	Jaap Visser	Ned	LAT	69	22:55:14	7,0
29	Leo Houben	Ned	LAT	55	22:58:35	7,0
30	Erik Dikken	Ned	OLAT	39	23:01:34	7,0
32	Piet van der Kroft	Ned	RWV	61	23:09:52	6,9
42	Hedwig Vandeputte	Bel	RWV	47	23:55:34	6,7
	Co de Jong	Ned	RWV	59	gestopt	
	Hans de Vries	Ned	OLAT	42	gestopt	

- 1) eerste dame
2) tweede dame
3) derde dame

NK 20 km snelwandelen in Woerden 20 augustus 2006

Op 20 augustus werd in Woerden het NK 20 km snelwandelen georganiseerd.

Aan de start stonden elf Nederlanders en verder twee buitenlanders die buiten mededinging meeliepen. Van OLAT was Kees Lambregts aanwezig.

Harold van Beek heeft voor de 14^e keer de nationale titel op deze afstand veroverd. Het zilver en brons ging naar Pedro Huntjens en Victor Mennen.

Vanwege het onweer werd na 1:52:53 de wedstrijd gestaakt. Kees mocht van de jury nog zijn laatste rondje afmaken en kwam als 7^e Nederlander over de streep. De vijf laatste deelnemers waren genoodzaakt de wedstrijd te staken.

NK 20 km snelwandelen in Woerden, 20 augustus 2006

Plaats	Naam	Vereniging	Tijd	km/u
1	Harold van Beek	RWV	1:40:21	12,0
-	Brian Odomhnail	Ierland	1:41:29	11,8
2	Pedro Huntjens	Unitas	1:43:51	11,6
3	Victor Mennen	Unitas	1:43:52	11,6
4	Jacques van Bremen	RWV	1:45:37	11,4
5	Theo Koenis	LAT	1:48:17	11,1
6	Richard Leijenaar	RWV	1:48:27	11,1
7	Kees Lambregts	OLAT	1:54:17	10,5

OLAT WANDELTRAININGSWEEKEND

12 t/m 14 januari 2007

In januari 2007 houdt wandelsportvereniging OLAT voor de 16^e maal haar jaarlijkse trainingsweekend. Opnieuw is gekozen voor een kampeerboerderij in de prachtige omgeving van Wintelre (nabij Eindhoven).

De trainingen zijn geschikt voor iedere wandelaar; van jong tot oud en van recreatie- tot snelwandelaar. Veel aandacht wordt er besteed aan het verbeteren van techniek en houding tijdens het wandelen. Naast de gezamenlijke onderdelen, waarbij met name 'warming-up' en 'coördinatie' centraal staan, wordt er iedere dag in verschillende groepen gewerkt. Iedere groep staat onder leiding van een eigen trainer, zodat er voldoende aandacht is voor elke afzonderlijke deelnemer.

De inschrijving staat vanaf heden open. Het aantal deelnemers is aan een maximum gebonden, dus schrijf op tijd in. Men kan kiezen uit het hele weekend of een gedeelte daarvan. Aangemelde deelnemers ontvangen rond kerstmis een programma en een routebeschrijving.

Datum: Vrijdag 12 t/m zondag 14 januari 2007. Aankomst op vrijdag vanaf 17.00 uur; vertrek op zondag ca 16.00 uur.

Lokatie: 't Caves, Veneind 5, 5513 NE Wintelre, telefoon 040 - 205 18 05.

Kosten: Personen vanaf 18 jaar: € 45,00

Personen tot 18 jaar: € 25,00

Korting OLAT-leden: € 5,00

Prijzen voor een losse dag zijn op aanvraag beschikbaar.

Inschrijving: Inschrijven kan tot uiterlijk 15 december 2006 door de antwoordstrook te sturen aan Henk Plasman, Weegbree 81, 5684 JC Best, of digitaal te verzenden naar h.p.a.n.m.plasman@tpgpost.nl

Het inschrijfgeld dient te worden overgemaakt op giro 17.75.156 of bankrekening 13.82.11.736 ten name van de penningmeester van OLAT, onder vermelding van 'Trainingsweekend OLAT 2007'.

Inlichtingen: Henk Plasman, telefoon: 0499 39 03 24 of 06 10 98 06 74

Email: h.p.a.n.m.plasman@tpgpost.nl

Inschrijfformulier

Naam _____ Voornaam _____

Adres _____

Postcode _____ Woonplaats _____

Telefoon _____ Email _____

Naam	Geb.dat.	Geslacht	OLAT-lid	Bedrag
		M/V*	J/N*	€
		M/V*	J/N*	€
		M/V*	J/N*	€
		M/V*	J/N*	€
		M/V*	J/N*	€
		M/V*	J/N*	€
		M/V*	J/N*	€

Het totaalbedrag ad € _____ is overgemaakt op de giro/bankrekening* van OLAT.

* doorhalen wat niet van toepassing is.

UIT DE MEDIA

Diepvries-teek

Sinds enige tijd is er een nieuwe methode om teken te verwijderen, namelijk door middel van bevriezing. Bij gebruik van pincet of tekenpen bestaat altijd het risico dat de teek zijn maaginhoud uitspuugt vóódat hij goed en wel is verwijderd. Vooral wanneer er veel druk wordt uitgeoefend om het beestje uit de huid te peuteren is de kans daarop groot. Als de teek zelf drager is van de bacterie die de ziekte van Lyme veroorzaakt, kan de bacterie met de maaginhoud in de bloedbaan terecht komen en dat is foute boel.

De bevroeringsmethode is ontwikkeld door Tropenzorg en op de markt gebracht onder de naam 'Tickner Tick Removal'. Het is een spray die de teken razendsnel befrist. Als ze daarna worden verwijderd is er geen gevaar meer, want dode teken kunnen niet spugen, zo is de gedachte. De spray is niet goedkoop, maar gaat lang mee: er zitten circa 50 doses in.

Bron: NRC Handelsblad, 30 juni 2006

Hielspoor-zoortjes

In Australië heeft men onderzoek gedaan naar het nut van inlegzoortjes bij fasciitis plantaris, oftewel hielspoor. Bij deze pijnlijke, vaak voorkomende aandoening treedt verkalking op als gevolg van beschadiging of irritatie van het peesblad onder de voet. Het dragen van zoortjes kan dan verlichting geven.

Bij het onderzoek zijn drie soorten zoortjes vergeleken: gewone slappe rubber inlegzoortjes en twee speciaal voor hielspoor ontwikkelde zoortjes, één standaard prefab en één speciaal op maat gemaakt. Wat bleek? De verschillen die na drie maanden wel zichtbaar waren tussen de drie testgroepen, verdwenen als sneeuw voor de zon bij langdurig gebruik. Na een jaar was er geen enkel verschil meer te bespeuren in testresultaat.

Bron: Plus Magazine, september 2006

Donderdag 3 op vrijdag 4 augustus 2006

8^e Lange Afstands Wandeltocht door het Kempenland

Evenals twee jaar geleden loop ik de 110 km met Herman van Heems uit Rijswijk. Hoewel het de gemiddelde lange-afstandsloper weinig kan schelen wie een dergelijke tocht organiseert, is het vermeldenswaardig dat deze mooie tocht door het Kempenland georganiseerd wordt door de Ollandse Lange Afstands Tippelaars – kortweg OLAT – uit Sint-Oedenrode.

Nadat we ons onder leiding van de bekende campingbeheerder Ad Koertjes geïnstalleerd hebben op het mooie sportcomplex gelegen in de onmiddellijke nabijheid van sporthal De Kievit, laten wij ons inschrijven voor de Kempenlandtocht.

Met de gedachte dat als ik deze tocht uitloop, reglementair zal zijn voldaan aan drie series van vijf verschillende tochten van minimaal 105 km, georganiseerd door verenigingen aangesloten bij sectie lange afstand van de KNBLO, vervoeg ik mij met de anderen om 19.45 uur bij de start.

Na een welkomstwoord en enige aanwijzingen van vice-voorzitter Theo Tromp, reikt marsleider Boetje Hulise-lan mooie prijzen uit aan de bekende wandelaars Piet van de Kroft voor het volbrengen van 50 Kennedy-marsen en aan Ad Mollen voor 100 Kennedy-marsen, die voor beiden een prestatie van formaat kan worden genoemd.

Om 20.00 uur worden de 55 lopers op de 110 km en de Kennedy-walkers weggeschoten. Belangstellenden – onder wie mijn vrouw – zwaaien ons uit, en

vele bemoedigende woorden vallen ons ten deel.

De weersvoorspellingen laten te wensen over maar een kniesoor die zich hieraan stoort. Op verzoek van de doorgewinterde lange-afstandsloper Rolf Craanen heb ik mij aangesloten bij zijn groep van acht personen, waaronder een Duitser en de bekende loopsters Hanny Klumpkens en Marry Heuvelman-Goudriaan. Rolf stelt voor om 6,2 km per uur te lopen, wat geen problemen mag geven.

Johan Boeder, die hier voor het eerst een lange afstand loopt, deelt na 75 kilometer mee dat hij alléén verder gaat in een iets hoger tempo. Dat geldt ook voor de Duitser wiens naam mij is ontschoten; deze man had nooit meer dan 60 km gelopen en wil zichzelf uittesten.

Van meet af aan loopt Johan in een goed tempo 'op kop' – waaraan hij ook een goed schijnende lantaarn heeft bevestigd. Het weer houdt zich nog goed en druk pratende lopen we naar de eerste wagenrust.

Na wat gedronken te hebben lopen

we richting Eindhoven. Bij paddestoel 21314 is de samenkomst met de Kennedy-walkers, waarna we bij de volgende paddestoel richting Leende-Valkenswaard aanhouden.

Helaas begint het te regenen zodat de paraplu's en regenkleding tevoorschijn worden gehaald. Hanny en Marry hebben elkaar zoveel te vertellen dat ze nauwelijks erg hebben in de regenbui. Op praktisch elke lange afstand zijn ze present, iets waar ik diep respect voor heb.

Als we de tweede wagenrust bereiken hebben we er 17 km op zitten en splitst de 80 km zich af. De Duitser die ons tempo te laag vond en vooruit was gelopen, hebben we inmiddels ingehaald, en vanaf hier zijn de rollen omgedraaid. Hij is niet meer bij machte ons bij te houden. Zoals zo vaak geldt hier het gezegde 'hardlopers zijn doodlopers'.

Na de tweede wagenrust vervolgen we onze weg over een fietspad met vele slagbomen om het verkeer tegen te houden. Al spoedig naderen we de eerste caférust (Zomerhof), waar onze tassen keurig klaar staan. In ruil voor onze bonnen kunnen we koffie, thee of fris verkrijgen.

Het is inmiddels middernacht en we hebben er 26 km opzitten. De snelle wandelaars (waartoe onze groep niet behoort) worden op de twee verplichte caférusten even opgehouden. Rolf geeft bij aankomst onze nummers op, wat mogelijk is doordat wij in een groep lopen. Intussen haalt één van ons de door hem gevraagde consumptie op. De rust is prettig na de regenbuien; na 20 minuten zetten we onze tassen op de daarvoor aangegeven plek en vervolgen we opgewekt onze tocht. Onze voorloper Johan loopt prima, en de meegenomen zaklantaarns bewijzen goede diensten op de weliswaar verharde, maar soms pikdonkere wegen. De doorgewinterde lange-afstandslopers in onze groep hebben nu al waardering voor Johan, die nooit meer dan 60km heeft gelopen. Naderhand bleek deze waardering gerechtvaardigd te zijn.

De stemming in de groep is prima en ik ben blij hiervoor gekozen te hebben. Om 's nachts alléén te lopen, is niet mijn favoriete bezigheid. Rolf, die al meer dan 100.000 km heeft gelopen,

weet altijd wel wat te vertellen over zijn wandelbelevissen.

Na weer 10 km komen we bij wagenrust 3. De begripvolle verzorging is zeer goed en de gehele tocht verheugen wij ons op de volgende wagenrusten. Die is in dit geval na 7 km weer aan de orde. Na 48 km volgt een caférust waar we heerlijke groenten- of tomatensoep kunnen krijgen. De weer klaarstaande tassen worden gebruikt voor extra verschooning en extra voeding. Sommige lopers maken van de gelegenheid gebruik om een hazenslaapje te houden; iets waar onze groep geen voorstander van blijkt te zijn.

Badkamer schilderen

Na 20 minuten klinkt Rolf z'n beschaafde fluitje, waarna we onze tocht vervolgen. Tot heden heeft niemand problemen, maar dat geldt waarschijnlijk niet voor onze Duitse hardloper.

Bij de vijfde wagenrust worden we verast door een hevige regenbui. Het opgetrokken zeil blijkt niet afdoende te zijn voor het regengeweld. „Och.. als ik thuis gebleven was, had ik de badkamer moeten schilderen, en dat is ook niet alles”, merkte een wandelaar op.

Op dit punt zijn we over de helft en dat geeft de burger moed, denken we hardop. Na deze natte maar weer goed

verzorgde wagenpost, lopen we in een goed tempo naar de bekende Hut van Mie Pils, waarna de zesde wagenrust volgt. Ik bel mijn vrouw met de vraag of ze mijn nekband in het water wil leggen zodat de hierin aanwezige kristallen zich uitzetten en de nodige verkoeling minstens acht uur bewaard blijft. Haar vraag hoe laat we in Geldrop zijn wordt door Rolf hilarisch beantwoord: dat het ervan afhangt of ik met de bus of lopend verder ga. Een vermoeide mogelijkheid begint kennelijk toe te slaan.

Rond 9.00 uur arriveren we in de kantine van KC De Kempen, waar de bekende goed smakende pasta voor ons klaar staat. Mijn vrouw zorgt voor een complete verschooning, wat weldadig aanvoelt. Ook de natte schoenen worden gewisseld voor hoge, wat een goed zet gebleken is voor de resterende 35 km.

Om 10.00 uur gaan we gepikt en gewreven op weg, om de eerste Kempische wandeldag af te leggen. Na de nachtelijke 75 km valt deze aangekoppelde dag van 35 km zwaar tegen. Een grotendeels blubberend parkoers valt ons ten deel. De regenval heeft zijn werk grondig gedaan. Doorzetten is nu geboden en dat doet onze groep dan ook. Overdag genieten we weer van de prima verzorging bij de wagenposten, waar we de verzorgers regelmatig voor bedanken.

Na ongeveer de helft te hebben afgelegd krijgt Johan problemen met zijn scheenbeen. Rolf weet niet goed wat hij nu exact heeft, maar beiden gaan een tandje terug. Naderhand bleek dat Johan een blaasontsteking had opgelopen, wat met hevige koorts gepaard ging, en waar hij helaas een tijd zoet mee is geweest.

Tussen 17.00 en 17.30 uur komt onze groep bij de finish. Op meer dan gepaste wijze reikt Boetje Huliselan de behaalde diploma's uit.

Moe maar voldaan nemen we afscheid van alle nog aanwezige bekenden. We hopen elkaar weer bij een volgende lange afstand te ontmoeten.

Teruggekomen op het sportcomplex vallen Rolf en Herman in een diepe slaap. Zij dromen over de volgende Kempenlandtocht van vrijdag 3 op 4 augustus 2007. Tot ziens!

-Jan Dokter (European Walker)-
tekst en foto's

Op reis in het verleden en door verre streken

Voor veel OLAT-vrijwilligers is het zondagochtend 3 september een gezellig weerzien op de parkeerplaats van De Tongelreep in Eindhoven. Met een grote dubbeldekker gaan we een dagje naar Zuid-Limburg. Bovenin de bus stoten zelfs de kleintjes hun hoofd, wat de stemming vreemd genoeg juist verhoogt.

In de uitnodiging stond: 'Let op! De bus vertrekt stipt op tijd, anders missen we het stoomtreintje in Schin op Geul'.

Maar de auto van Janet van Gennip trekt zich daar niks van aan. Nadat Corrie Tiersma bij haar is ingestapt, laat de motor het afweten. De ANWB schiet gelukkig snel te hulp en constateert een kapotte accu. Zodra de auto weer aan de praat is, blijft de Wegenwacht de hele tijd achter Janet en Corrie aan rijden, want elke stop kan fataal zijn. Zo arriveren ze samen op de parkeerplaats van het zwemparadijs, niet eens zoveel te laat.

De bus vertrekt meteen. Het personenbusje dat een handjevol vrijwilligers heeft afgehaald van station Eindhoven wordt al snel ingehaald. We liggen weer op schema. Onderweg begint het te miezeren, eerst zachtjes, dan wat harder. Degenen die 's morgens nog op buienradar.nl hebben gekeken, voor-

spellen echter dat het in de loop van de dag droog zal worden. Ze krijgen gelijk.

Ruim op tijd arriveren de grote en kleine bus op station Schin op Geul, waar onze trein nog niet is gearriveerd. Later zal trouwens blijken dat het geen stoomtrein is, maar een antiek dieseltje. In afwachting daarvan is er genoeg tijd om even rond te neuzen en wat foto's te schieten. Vlak voor vertrek barst een hoosbui los. De wachtenden op het bomvolle perronnetje – behalve een 70-tal OLAT-vrijwilligers kunnen ook gewone dagjesmensen mee – steken hun paraplu's op, maar desondanks stappen velen half of geheel doorweekt het treintje in. De ramen zijn meteen beslagen, maar zo erg is dat niet want de gestage regen aan de andere kant van het glas beneemt evengoed het zicht op het prachtige Limburgse heuvelland. Jammer, maar het is niet anders.

Ouderwets knus

Voor OLAT zijn aparte coupés gereserveerd. De inrichting is sfeervol, overal donker hout en pluche. In de knusse restauratiewagen hangt zelfs feestverlichting en er klinkt schlagermuziek (gelukkig op een beschaafd geluidsniveau). Een ouderwetse conducteur komt de al even ouderwetse kaartjes knippen van iedereen die niet bij OLAT

hoort. Een koffiekarretje bedient de coupés, en intussen worden de eerste snoepjes uitgedeeld.

Het treintje boemelt voort. Een getrainde snelwandelaar zou 'm misschien nèt kunnen bijhouden. Er wordt gestopt op de meest onooglijke stationnetjes, reeds lang afgedankt door de NS, maar in ere hersteld door de Zuid-Limburgse Stoomtrein Maatschappij. Tien jaar geleden werd het 'Miljoenenlijntje' in de mijnstreek nieuw leven ingeblazen. Eerst op het traject dat wij vandaag afleggen, van Schin op Geul naar Kerkrade; in de jaren erna tot Heerlen en van Simpelveld naar het Duitse Vetschau. In Simpelveld staat de trein lang genoeg stil om goed rond te kijken. Het gerestaureerde stationsgebouw heeft nu tevens een museum-functie. Op het perron staan oude bagagekarren, bruinleren valiezen en andere voorwerpen uit de goede oude tijd. Binnen

is het een allegaartje van bezienswaardigheden, van ingelijste diploma's tot modelspoorreintjes.

Je zou er best een hele tijd kunnen doorbrengen, maar wij moeten verder naar Kerkrade want daar wacht Mondo Verde. Dit uitgestrekte themapark is opgedeeld in landschapstuinen uit alle windstreken, met replica's van de bijbehorende bouw- en kunstwerken. Het Moorse Alhambra doet dienst als ontvangsthuis, waarna men in enkele uren tijd al wandelend terecht komt in Portugal, Italië, Oostenrijk, een woestijnlandschap, Japanse en Chinese tui-

nen, Australië, Rusland, Engeland en de favoriete tuin van de Franse schilder Monet. De route voert bovendien door een schitterend aangelegde tropische kas, een 'Vogelparadijs' en een bos met 'follies', waarvan de woeste Reus van de Apennijnen wel de meeste indruk maakt.

Eerbetoon in het Alhambra

Maar vóór de rondleiding begint, verricht voorzitter Marinus een officiële daad. "Wij hebben vandaag iemand in ons midden die op de jaarvergadering niet aanwezig kon zijn, en nog een oorkonde en speld van verdienste tegoed heeft", galmt het door het Alhambra. Even later neemt een blij verraste Loek Zwennes de eretekenen in ontvangst, terwijl een rijtje flitsende camera's deze feestelijke gebeurtenis vastlegt. Zijn we per ongeluk toch in Cannes beland? In drie groepjes onder leiding van een

gids wordt het themapark bezocht. De vele waterpartijen zorgen voor een prettige achtergrondruis. Vooral de dieren die we onderweg tegenkomen spreken tot de verbeelding. Mary Berkhof valt als een blok voor de jonge woestijngeiten. De Australische walibi's geven geen krimp, evenmin als de grote watervogels vlak langs het pad. "Die daar heeft maar één poot", zegt iemand. "Ja, zielig

hè", zegt een ander. Tony van Duijn bekijkt het van de praktische kant: "Die vogel denkt, als ik moe word pak ik die andere poot, dan kan ik twee keer zo lang blijven staan." Ook bij de Engelse cottage worden grapjes gemaakt: "Heb je 't al gezien? Hier hangt de wasmachine aan de muur." Wie nieuwsgierig naar binnen gluurt, ziet een wasbord hangen.

De rondgang eindigt op een ruim terras bij een statig kasteel. Het is intussen prachtig weer geworden, maar er staat wel een stevige wind die de parasols met voet en al omver blaast. Het eerste rondje bier staat amper op tafel, of iedereen wordt verzocht in de eetzaal plaats te nemen. Nu al? En lang niet iedereen is terug. "Die ga ik wel halen", zegt Theo Tromp. "Maar ze zitten helemaal in Oostenrijk of Japan", roept Jos van den Bersselaar hem met gespeelde wanhoop na.

Voor Jos eindigt de vrijwilligersdag zoals elke andere 'OLAT-werkdag': er moeten centjes worden geteld, in dit geval van de privé-consumpties bij het afsluitende diner. Vooral de Leffe-drinkers zullen met weemoed aan deze dag terugdenken: slechts €1,80 per flesje!

-Mirjam Kies-

foto's: Mirjam Kies en Theo van de Ven

UIT DE MEDIA

Kastanje tegen blaren

Sommige mensen lopen alle Kennedymarsen die er maar zijn, maar ED-correspondent André Oosterwijk houdt het al zestien jaar lang bij één: die van Bergeijk. Zijn wandelnotities verschenen dit jaar in het Eindhovens Dagblad.

André blijkt een opmerkelijke remedie tegen blaren te hebben: hij stopt een kastanje in z'n broekzak. Een oude Brabantse wijsheid die hij vorig jaar met succes beproefd had. Hij had overigens al ruim zes uur gelopen voordat hij zijn eerste kastanje kon oprapen.

Aan de Kennedymars in Bergeijk deden dit jaar 177 wandelaars mee, van wie er 36 zijn uitgevallen. Door de hitte, of doordat ze ongetraind waren. André liep de tocht wel uit. Voor de 40 km hadden zich 69 deelnemers ingeschreven, van wie er twee de eindstreep niet hebben gehaald.

Bron: Eindhovens Dagblad, 19 sept. 2006

Nieuwe LAW 12

Het Overijsselpad heeft een facelift ondergaan en gaat nu door het leven als 'Overijssels Havezatenpad'. Die naam verwijst naar de kapitale huizen van de oude landadel in deze streek. Vrijwilligers van het Nivon hebben de roodwit gemarkeerde route bijna geheel vernieuwd, wat mogelijk was dankzij subsidies van de EU en de provincie.

Het bijna 300 km lange pad is op 14 september officieel geopend. De LAW 12 voert door het beekdal van de Regge en de Overijsselse Vecht en gaat dan via het Zwarte Water naar de Wieden en de Weerribben. De waterschappen hebben hun graskaden opengesteld voor de wandelaar. Het pad doorkruist verder oud boerenland met houtwallen en singels, moerasgebieden en heuvels.

Bron: Tweevoeter.nl

Christiaan Koehler:

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (29)

Het verhaal gaat, dat er bij de 'look-out'¹⁾ op de zuidelijke cliffs bij het verlaten van Staithes bijna altijd mensen staan om te genieten van het betoverende uitzicht over de haven en het lieflijke plaatsje. Klopt kennelijk want wij zijn niet de enigen. Mag het, de 58 km lange kustlijn van Saltburn-at-the-Sea tot Scalby Ness bij Scarborough is niet voor niets in 1970 uitgeroepen tot de beschermde 'Heritage Coast' met verrassende uitzichten te over.

Still going strong

Nog geen mijl verder komt het mini-atuurhaventje van Port Mulgrave in zicht, dat met de visserij overigens niets van doen heeft maar wel geschiedenis schrijft. Immers, in de hoogtijdagen van de wat landinwaarts gelegen 'ironstone mining' werd het erts via een stelsel van ondergrondse tunnels naar dit haventje getransporteerd. De toegang tot het gangenstelsel is inmiddels afgesloten. Een ander overblijfsel uit die tijd is een opvallend grote poel, die geleidelijk door watersalamanders in bezit is genomen.

Moeiteloos gaat het pad randje cliffs naar het plaatsje Runswick – een geliefde pleisterplaats voor watersport-

liefhebbers – dat eveneens een historie met zich meedraagt. Eeuwen geleden is namelijk een strook van instabiele leisteenformaties aan het schuiven geraakt en heeft toen het plaatsje in zee geveegd.

Voor ons uit ontvouwt zich het schitterende panorama van de hoefijzervormige Runswick Bay. De baai begint met een rand van door zeewater uitgeslepen en bolvormig gepolijste cliffs, die van lieverlede overgaat in een bruinkleurig zandstrand. De verleiding om van cliff naar cliff te springen is onweerstaanbaar groot. We maken er dan ook volop gebruik van, al wordt het op den duur een vermoeiende bezigheid. Zodra de kans zich voordoet gaan we langs de waterlijn lopen wat toch ook zijn charmes heeft. Na 'n poosje maakt een diepe geul helaas een eind aan de pret waardoor we genoodzaakt zijn bij High Cliff – de naam zegt het al – tegen de leisteenrotsen flink omhoog te gaan. We pakken daar het kustpad weer op naar het gehucht Kettleiness.

Ook daar speelt de historie zijn rol. Begin 19de eeuw heeft ook daar de instabiele kust het begeven, tengevolge van

de vele ondergravingen op zoek naar aluin. Kettleiness verdween in de golven maar de schaarse bevolking wist zich gelukkig te redden op een aldaar afge-meerd aluinschip.

Het kustpad naar de volgende plaats, Sandsend, loopt terzijde van verlaten-

Bloemen i.p.v. koolzaad

spoorlijntjes, afgesloten tunnels en enorme overwoekerde afvalbergen, die tijdens de toenmalige aluinwinning zijn ontstaan. Die spoorlijntjes krijgen overigens vaak de nodige bescherming vanwege de grote variatie aan bloemen plantensoorten²⁾. Soms reikt de bloemenpracht tot randje cliff.

Bij Sandsend komt het strand weer aan bod tot aan het havenhoofd van Whitby. Bij laagtij is het begaanbaar en dat is wel zo plezierig omdat men anders het wandelpad naast de weg met veel verkeersgeraas moet nemen. Wij boffen want het is laag water. De schoenen gaan onmiddellijk uit met de bedoeling de waterlijn te volgen. Ver-

Runswick Bay

UIT DE MEDIA

Fokke & Sukke gaan Nordic

De laatste tijd maakt het stripduo Fokke & Sukke zich vrolijk over Nordic walking. „Fokke & Sukke doen mee met iedere hype“, staat er boven een cartoon die gemaakt is kort na het WK voetbal. We zien de eend en de kanarie chagrijnig voortstappen door de stromende regen, gewapend met hun stokken. „Ik vond die wuppies leuker“, moppert Sukke.

Enkele weken later treffen we de twee aan het fornuis, waar ze halsbrekende toeren moeten uithalen om met hun stokken in de pan te roeren. Hun tekst: „'t Blijft lastig... dat Nordic wokken!“ Hun geestelijke vaders (de strip wordt gemaakt door een collectief) vinden deze vorm van wandelen maar niks; dat is wel duidelijk.

Bron: NRC Handelsblad, zomer 2006

Fiscus heeft snode plannen

Grootschalige sportevenementen op de openbare weg, zoals de Vierdaagse, moeten wellicht het hoogste btw-tarief (19%) gaan betalen op inschrijfgelden. Als de fiscus haar zin krijgt, is dat een flinke hap uit de inkomsten van de sportorganisaties. Die leggen zich er dan ook niet zonder slag of stoot bij neer. De stichting Internationale Vierdaagse Afstandsmarsen Nijmegen is al drie jaar in een proefproces verwikkeld over de aanslag. De eerste winst is binnen: het Arnhemse gerechtshof stelde de stichting in het gelijk. Maar de staatssecretaris van Financiën laat het er niet bij zitten, dus nu mag de Belastingkamer van de Hoge Raad in Den Haag zich erover uitspreken.

De Vierdaagse-stichting vindt een belastingaanslag op zich niet onterecht, maar dan wel tegen het verlaagde btw-tarief van 6 procent. De fiscus beroept zich op Europese regelgeving om het hoge tarief op te leggen.

Bron: www.nwb-wandelen.nl

geet dat maar gauw, want barrevoets met de schoenen in de hand en een rugzak als ballast blijkt het toch geen lolletje te zijn, dus schoenen weer aan en op naar de wat hardere zandplaat. Maar ook dat eist zo z'n tol: het alsmaar zuigende zand vreet energie en op den duur slaat de vermoeidheid toe. Naarmate Whitby dichterbij komt, begint bovendien het water in snel tempo te stijgen en verdwijnt het strand zien-derogen. Maar nu slaat het geluk toe!

Strand bij Whitby

Dicht bij het havenhoofd, aan de voet van de hoge cliffs, bevindt zich een tunnel, een blijvende herinnering aan de kustverdediging uit WO2. De tunnel mondt op zijn beurt uit in een schacht met een elektrisch bedienbare lift, die ons in no time topje cliff met uitzicht op Whitby brengt.

't Is welletjes voor vandaag. Waarom zullen we nog de havenplaats doorkruisen om dan langs de kust naar Robin Hoods Bay te lopen? Bovendien is een stuk van dat traject bekend van de eerdere C2C wandeling. We nemen de bus en nog geen half uur later zijn we op onze bestemming.

We nemen ons voor onmiddellijk naar Stora Lee te gaan – een B&B – waar we destijds ter afronding van de C2C enkele dagen met veel genoegen geloged hebben. We herinneren ons haar aantekening in ons wandelboekje:

*St. Bees to the Robin Hoods Bay
is a very long way.
They walked through the
Dales and the heather.
And if I may say
they deserve a Hooray
for battling our inclement weather.
Well done!*

Helaas pech, het is opgeheven. Maar toch ook weer geluk, want de buurvrouw heeft met enthousiasme de gastvrije taak overgenomen.

En hoe! Na een hartelijk welkom biedt zij ons een heerlijke kamer aan en vervolgens een verrukkelijke 'afternoon tea' met uiteraard de nodige verhalen.

Moe of niet, we maken een rondje in het plaatsje om vanzelfsprekend oude herinneringen op te halen en sluiten – hoe kan het anders – in het zo geprezen C2C-Bay hotel met zicht op zee de dag af met een onvolprezen barméal van verse zeevis.

De volgende morgen wordt aan een toonzaalachtige wel voorziene gedekte tafel een verrukkelijk ontbijt geserveerd. We kunnen er weer tegen voor de lange tocht, die ons wacht. Maar eerst valt ons nog een afscheid vol verhalen ten deeltot aan het tuinhok toe.

En wederom een wens:

*Thank you for coming to 'Moor View',
Have a safe journey home!*

- 1) Zie foto's in beschrijving nr. 28
- 2) Oplettende C2C-walkers kunnen zich dat ongetwijfeld ook op dat traject herinneren

B&B in Robin Hoods Bay

Van 21 tot en met 24 juni 2006 in de Belgische Ardennen:

Vierdaagse van de MESA

Nog maar nauwelijks terug van de Wadden, of een volgende meerdaagse tocht stond al weer voor de deur. De 40^e uitgave van de Europese Mars van de Herdenking en de Vriendschap. Uit de vier startlocaties hadden wij, net zoals vorig jaar, Vielsalm gekozen. 20 juni zouden we met rugzak, tent en slaapzakken per trein afreizen naar de Ardennen. Echter vlak voor vertrek kregen we het aanbod van een Rotterdamse kennis om mee te rijden. Dit aanbod hebben we aangenomen. Domweg om het feit dat we dan eerder dan gepland ons tentje konden neerzetten. Vermoedelijk op een betere plek dan vorig jaar. Onze verwachtingen hierover kwamen uit. Rond 11.30 uur stond ons tentje en konden we Vielsalm weer gaan verkennen.

Op het kamp was het nog rustig. De wandelaars kwamen geleidelijkaan binnen druppelen. Na het rondje Vielsalm hebben we ons allereerst gemeld. Vervolgens zijn we op zoek gegaan naar bekenden. Dat laatste was niet zo moeilijk. Als eersten troffen wij de twee organisatoren van de Vinkenveense wandel-tweedaagse. Vorige week nog gesproken. De tocht waar we op een dag zowel een schaap als een koe van de verdrinkingsdood wisten te redden. Op de MESA troffen we bekenden van allerlei wandelverenigingen. Eigenlijk een doorsnee van geheel wandelend Nederland. Daarnaast bekende Duitsers, Belgen en Engelsen. Kortom, het was weer aardig internationaal. Per persoon betaal je 65 euro voor huisvesting, voeding, transport alsmede het startbewijs. Spotgoedkoop dus! In Nijmegen heb je voor 35 euro alleen nog maar je startbewijs. En dan heb je eigenlijk nog niets! Begrijpelijk dat er zoveel mensen deel willen nemen aan deze onverharde 'Nijmegen' van België. Het Belgische leger beschouwt deze 4daagse als een soort oefening. Per kamp vertrek-

ken elke ochtend een kleine 20 bussen in colonne naar het startpunt. Na afloop brengt men je per bus weer terug naar het kampement. Hier doen zeker 7.000 wandelaars mee. De tocht wordt deels in lijn en deels in lus gelopen. Qua keuze in afstand heb je de 30 km danwel de 16 km (mini-MESA).

Op een van de dagen begint/eindigt de route in het eigen kamp. Voor ons was dit op dag vier. Onderweg worden er diverse herdenkingen gehouden. De gesneuvelde militairen in de slag om de Ardennen worden dan herdacht, waaronder die van de Chasseurs Ardennais. Dat zijn soldaten met van die grote groene baretten, met aan de voorkant van

de baret een vergulde kop van het everzwijn. Er lopen enkele detachementen van deze Chasseurs mee. Kerels met van die aparte Franse koppen. Smal baardje alsmede een grote kromme neus.

Wij eindigden in volgorde van dagen respectievelijk in Martelange, Houffalize, Bastogne en Vielsalm. Het weer was uitstekend. Geen druppel regen. Een heerlijk zonnetje. Onderweg water in overvloed. Voor de liefhebber was ook het natje en droogje te koop. En tegen hele billijke prijzen.

Aan het eind gloorde de herinnering. Voor Marion een cijfer 2 en voor mij het cijfertje 3. Na de finish eerst nog wat gedronken. Dan terug naar het kamp. Dit voor het afbreken van de tent alsmede het inpakken van de bagage. Na wat gegeten te hebben, vertrokken we rond 19.00 uur uit het kamp. Tegen 23.30 uur stonden we weer voor onze flat in Leiden. Een mooie ervaring rijker.

-Ben en Marion-

Voor info: www.marche-mesa.be

Nogmaals de winterwandeling van 11 maart 2006 maar nu in de zomer en wel op 22 augustus

Wandelen op Dinsdag op herhaling

Vele malen hoorden we tijdens de prachtige winterwandeling van 11 maart de verzuchting slaken: jammer dat we zo weinig van de omgeving zien. Dat was te wijten aan de gestage sneeuwval op die dag. Als deze kreet zo vaak wordt gehoord blijft er allicht iets van hangen en als uitvloeisel hiervan groeide langzaam de gedachte: nou dan zouden we in de zomer deze tocht eens moeten herhalen. Toen dat idee eenmaal binnen de dinsdag-wandelgroep geboren was, gingen we hier concreet gestalte aan geven.

De oorspronkelijke samenstellers (Toon van Wordragen met zijn groepje van de OLAT-clubreizen) hadden geen bezwaar dat wij 'hun' route even dunnetjes over zouden doen. Integendeel, spontaan hielpen Toon van Wordragen en Jan Hendrix mee om de organisatie mee op poten te zetten.

Op de vraag wie eventueel mee zou willen gaan met deze wandeling gaven zich spontaan zo'n 30 mensen op. Toon van Wordragen werd gevraagd wat de kosten van een bus via de firma Van Hoof zouden zijn. In eerste instantie werd gedacht aan een bus voor 30 personen, maar al spoedig bleek deze te klein en moesten we naar een bus voor 54 personen. Uit kosten oogpunt was dit natuurlijk welkom.

Welnu: dinsdag 22 augustus (de dinsdag dat de dinsdagwandelgroep normaal niet wandelt) stonden 54 wandelaars in alle vroegte te wachten op de bus, met als chauffeur de bij de clubreizen bekende Frans van den Oever. Het weer was nou niet zo dendereend en al dreigde het af en toe, de regen bleef gelukkig achterwege zodat we de gehele dag van prachtig wandelweer konden genieten.

Nadat we in Monschau een kop koffie gedronken hadden, togen we op pad. Meteen na zo'n 100 meter ging bijna de gehele groep de verkeerde richting in; goed dat Jan Hendrix als bijna laatste van de groep ingreep en iedereen weer op het juiste pad zette. (nou ja, pad... toch wel een trap met ongeveer 200 treden...). In tegenstelling tot de gewoonte bij de clubreizen bleef de groep als geheel bij elkaar, wat trouwens vooraf

ook duidelijk was afgesproken. Diverse malen werd stilgestaan als men kon genieten van de vele mooie vergezichten of bezienswaardigheden.

Bij moeilijk begaanbare stukken in de route slonk noodzakelijkerwijs het tempo aanzienlijk en moest zeer voorzichtig te werk worden gegaan. Toch was dit vaak aanleiding tot grote hilariteit. Met behulp van enkele potige heren lukte het om iedereen over deze moeilijke stukken in de route heen te helpen. Regelmatig klikte hierbij een fotooestel en ik hoop dat hiervan wat is ingestuurd naar de redactie, zodat de niet-deelnemers zich enig idee kunnen vormen wat wij hebben moeten doorstaan!!! Het was ook soms adembenevend, links onder een wild stromend water en rechts een steile berg met bomen begroeid en een paadje dat deze naam eigenlijk niet eens verdient. Het was soms springen van de ene steen naar de andere om geen natte voeten te krijgen en goed op te letten dat je niet zou uitglijden.

Aan het einde van de tocht, evenals bij het begin, een klein stukje verkeerd gelopen. Maar uiteindelijk kwam iedereen weer voldaan op het eindpunt in Eupen waar nog een consumptie werd gebruikt. Om half zes startte onze chauffeur zijn bus en togen we weer huiswaarts. Voorwaar een dag en een wandeling die zeer waarschijnlijk voor herhaling vatbaar zullen blijken.

-Kees van Iersel-

foto's: Liesbeth Bekkers

Op weg naar Santiago de Compostela (3)

In Le Puy vertrekken veel mensen op hun weg naar Santiago. Voor hen is er 's morgens om 7 uur een pelgrimsmis. Ook wij gaan naar deze mis toe en na afloop worden alle pelgrims bijeen gebracht bij het beeld van Jacobus. We zijn met circa 30 mensen. De priester wil van ieder weten waar we vandaan komen en waar we naar toe gaan. De meeste starten dus in Le Puy en lopen 2 of 3 weken. In dit gezelschap zijn wij echt een uitzondering. Dan krijgen we de pelgrimszegen en tot slot zingen we gezamenlijk een Marialied. In de sacristie nog een stempel in ons paspoort en daarna dalen we de ca 160 treden van de kathedraal af. Het is erg emotioneel en ik voel me echt een pelgrim.

Alles is wel veranderd sinds Le Puy. We zijn niet meer alleen op pad, regelmatig zien we andere lopers met of zonder zware rugzak. Ook het landschap is veranderd. Veel glooiender dan we gedacht hadden. En ons pad is helemaal geweldig, hier kunnen we weer fijn wandelen ondanks de hoogteverschillen van enkele honderden meters. Ook het weer is veranderd. Dikke donkere wolken hangen boven ons hoofd en een frisse wind waait om ons heen. Maar, het blijft droog, het blijft ontzettend mooi en het blijft voor ons geweldig dat we dit zo kunnen doen.

Zo naderen we de Aubrac, een prachtig gebied op ca. 1300 meter hoogte. We lopen op het dak van de wereld met om ons heen alleen weiland, af en toe een boerderij en ontzettend veel keien. Er zijn kilometers muurtjes mee gelegd en de rest lijkt zo met losse hand rondgestrooid te zijn. Dan naderen we Nasbinals. Daar worden we om 5 uur opgehaald door onze vrienden Charles en Wil. Zij hebben op ca. 50 km een huis en daar gaan we samen met hen genieten van twee dagen rust. Lekker bijkletsen, lekker lachen, lekker eten, lekker slapen, kortom: twee dagen paradijs.

Van Nasbinals naar Aubrac is een werkelijk ontzettend mooi stuk natuur. Heuvels, prachtige vergezichten en een geweldig pad om te lopen. Onze vrienden lopen een uurtje met ons mee en zijn net zo enthousiast als wij. Later, als we in Aubrac aankomen, zitten zij ons als verrassing op te wachten, en als allerlaatste afscheid lunchen we gezamenlijk met het streekgerecht 'aligot' dat met veel show geserveerd wordt. Dan nemen we echt afscheid en gaan wij afdalen, kilometers lang over keien en kiezels. Nou, we zitten er weer helemaal in.

Ons pad gaat verder over St. Come d'Olt en Espalion, beide heel mooie, bijna

middeleeuwse stadjes. Dan de laatste etappe naar Conques. Een heel mooi stuk. De laatste 2,5 km is alleen maar dalen, en dat doen we rustig aan om niet uit te schuiven over de vele steentjes. En dan ligt Conques voor ons. We kijken zo tegen de grote kerktoren aan en hebben weer het gevoel iets bereikt te hebben. We zoeken het klooster op; helaas zijn alle slaapplekken al vergeben. Wij vinden onderdak in de ge-

meente-gîte en na het douchen gaan we de kerk bekijken. Kaarsjes opsteken en tijdens een gebed steun en aandacht vragen voor alle mensen die ons dat gevraagd hebben. Om 18.30 uur gaan we naar de kerk voor de vespers, en de paters kunnen echt heel mooi zingen. Tot besluit gaan we ergens lekker eten; dat hebben we wel verdiend. Het is nu 13 augustus en we hebben 1600 km afgelegd. Morgen wacht ons weer een nieuwe etappe, dus zeggen we tegen elkaar: 'Ultrea, ultrea'.

Hallo allemaal...

Ik geloof dat we jullie de vorige keer in Conques hebben achtergelaten. Dat lijkt al ontzettend lang geleden. Zo hard als we Conques zijn ingedaald, zo hard moesten we er ook weer uitklimmen. We komen langs de chapelle de

De kathedraal Notre Dame in le Puy

la Sainte Foy, de heilige van Conques, waar we een prachtig uitzicht hebben over de stad hebben.

Dan steeds maar verder klimmen over smalle paden met flinke grote keien. Maar dan staan we ook op een plateau met prachtige vergezichten. Zo wandelen we elke dag maar verder, bekijken in de stadjes waar we doorheen komen de kerken, waar we soms onverwacht een mooi beeld of een glas-in-loodraam van Jacobus vinden.

De dag dat we Figeac bereiken zetten we de pas erin om vroeg aan te komen. We hebben een waslijst boodschappen en het is de eerste redelijke stad die we sinds lang tegenkomen. Helaas, helaas: 15 augustus, Maria Hemelvaart, alle winkels gesloten en de camping 3 km de verkeerde kant op. Dat is dus niet echt leuk, maar 'elk nadeel heb z'n voordeel', want als ons tentje staat begint het te regenen en vluchten wij het restaurant in. Daar brengen we de avond door en eten er heel lekker.

Dan twee dagen met erg veel asfaltweggetjes. Ze zijn wel heel stil maar toch heb ik liever een ander pad. 's Morgens zit het dal vaak in de mist en als je dan een half uurtje geklommen hebt zie je zo'n wattendecken liggen. Heel erg mooi.

Cahors is weer een grotere stad en omdat de camping weer zo ver buiten de stad ligt, gaan we naar de jeugdherberg. We kunnen de meeste boodschappen doen en mijn bril laten fatsoeneren. Die is gevallen en alles is krom, wat het zicht niet bevordert. Daarna een bezoekje aan de kerk, steken onze kaarsjes aan en hopen dat ons gebed verhoord wordt. Cahors biedt vele mooie dingen maar daar zijn we te moe voor. Om 19.30 uur eten we in de jeugdherberg en tussen 21.00 en 21.30 uur liggen we weer op bed.

Zo bereiken we dan maandag 21 augustus Moissac, waar we eindelijk een internet-mogelijkheid vinden.

Iedereen die ons gemaïld heeft of post heeft gestuurd, heel erg bedankt! Dat geeft weer moed om aan het volgende traject te beginnen dat ons naar St. Jean Pied de Port zal brengen. Dit traject valt mij (Anneke) een stuk zwaarder, al kan ik niet precies zeggen waarom. De route is nog steeds mooi en we overnachten vaak in hele oude dorpjes, meestal in een gîte (eenvoudig nachtverblijf met keuken-faciliteit). Kamperen doen we eigenlijk niet meer, en dat is een combinatie van geen zin, minder

mooi weer en weinig campings. Nu, 2 september, zijn we dan in St. J.P. de Port aangekomen na ruim 2000 km lopen; een goed moment om eens een dagindeling te vermelden.

Velen van jullie, maar ook mensen die we onderweg tegenkwamen, vroegen zich af hoe onze dag eruit ziet.

's Morgens opstaan, wassen, aankleden en de rugzak inpakken. Dan breken we de tent af en hangen die buiten de rugzak. We eten een bakje yoghurt en starten onze loopdag. Bij warm weer, vooral in het begin, stonden we om 5 uur op, later rond 06.30. We lopen 1,5 à 2 uur en houden dan een ontbijtstop in een weiland, een bos of een dorp. We eten muesli met melkpoeder en water, smaakt prima! Vervolgens lopen we trajecten van ca. 2 uur en houden dan weer een pauze. Even de rugzak af, schoenen en sokken uit en gewoon effe lekker uitrusten. Rond 13.00 uur lunchstop, wat net zo gaat als de ontbijtstop. Na ca. 45 min. gaan we weer verder.

Afhankelijk van de totale afstand, 25 à 30 km, zijn we dan zo rond 16.30 uur bij het laatste dorp. Daar strijken we neer voor een koffie of pilsje, doen onze inkopen, bekijken de kerk of zo en zoeken de camping op. Vervolgens: tentje opzetten, slaapzak en matrasjes erin, douchen, kleding wassen, eten koken en opeten, afwassen en als we geluk hebben is er dan nog tijd voor een kopje koffie. Om 21.00 uur liggen we plat en slapen tot ons wekkerje rammelt.

Nu we minder kamperen vervalt het hoofdstuk 'tent' en dat geeft veel meer rust in het geheel. Binnenkort gaat de tent met alles wat ermee samenhangt per post naar Nederland. In Spanje is er elke avond een refugio (soort gîte, speciaal voor pelgrims). Daar zien we allebei naar uit, want de rugzakken zullen dan een stuk lichter zijn.

We hopen dat jullie willen duimen voor mooi weer op dinsdag, dan trekken we de Pyreneeën over (1350 m hoog) en starten daarmee het laatste deel van onze route: 800 km Spaanse camino. Ons humeur is prima, het lijf nog fit en gezond en daar zijn we heel dankbaar voor. Als het kan laten we halverwege nog iets van ons horen.

5 september, Roncevalles

Vandaag zijn we de Pyreneeën doorgetrokken. Enorm, grandioos, overwelvend, magnifiek! Oh, wat hebben we genoten. Gistermiddag hebben we de eerste 5 km gelopen en in een berg-

dorpje geslapen. Vanmorgen lag het dal verstopt onder een wolkendek, zo vreselijk mooi.

Onze tocht gaat over asfalt-weggetjes, over almeides, door beukenbos en dat alles omsloten door bergen, bergen en nog eens bergen. De lucht is hemelsblauw, de temperatuur hoog, maar door het zalige windje is het helemaal niet warm. Daarbij geteld dat onze rugzakken ieder zeker twee kilo minder wegen, kun je misschien snappen dat we zingend de overkant bereiken. Een tocht die we zeker nooit zullen vergeten.

Inmiddels zijn we ca. 200 km gevorderd over de Spaanse camino. Het is echt een enorm verschil met het Franse deel van de tocht. Hier treffen we echt alle nationaliteiten aan die je maar kunt bedenken. Het is ook druk geworden, vooral de eerste dag nadat we de Pyreneeën hebben doorkruist. Ook de nachten worden druk. We slapen op zalen met stapelbedden; de ene keer kamers van 8 bedden, de andere keer 30 of meer. We draaien nu in het circus mee - of we willen of niet. Om 6 uur 's morgens floept het licht aan en staat iedereen op. Wij doen het rustig aan, want we willen niet lopen voor het licht is; dat is nu zo tegen half 8.

Ook het landschap is veranderd. Vooral na Pamplona. We komen nu in een veel droger gebied. Alles ziet er beige-bruin uit en de schaduw is compleet verdwenen. In Pamplona hebben we een middag doorgebracht. Hermans schoenen zijn er voor de derde keer van nieuwe hakken voorzien en hopelijk redden ze het tot in Santiago.

Onze route is over het algemeen fijn om te lopen. Veel onverharde paden en weidse uitzichten. De temperatuur is nog steeds hoog dus na een half uurtje lopen is onze rug drijfnat, wat doortrekt naar het heupdeel van de korte broek. Even later is ook onze voorkant doorweekt. Een wasje op het einde van de dag is dus geen overbodige luxe.

Op dit moment (13/9) zijn we in een klein plaatsje, Belorado, en slapen in de refugio van de parochie. We zijn hier heel gastvrij ontvangen. Vanavond om 8 uur is hiernaast in de kerk een pelgrimsmis, daar gaan we naar toe. Voor morgen is er regen, regen en nog eens regen voorspeld. Voor ons een nieuwe ervaring in al deze weken. Och ja, het moet tenslotte pelgrimeren blijven.

Liefs,
-Hermanneke-

Het Marskramerpad van oost naar west

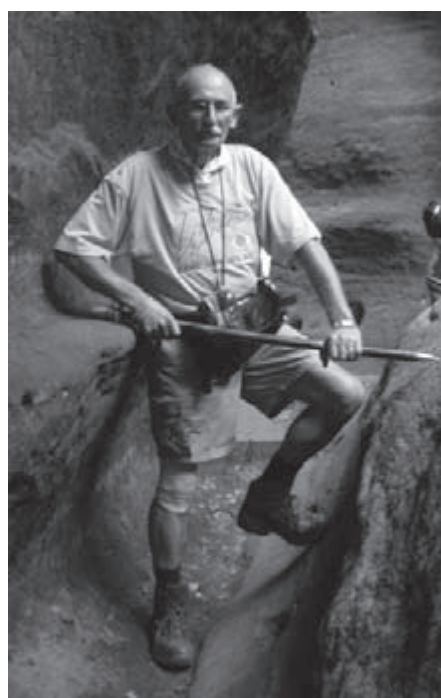
Onze alternatieve 4daagse begon in Deventer. Zaterdagochtend 08.00 uur. Zonder boekje. We wilden op de markeringen naar het westen lopen. We hadden niet meer dan 4 dagen. Met overnachtingen in respectievelijk Hoenderloo, Hoevelaken en Loosdrecht. Op adresjes van Stichting Vrienden op de Fiets. Op het laatste moment kozen we voor het Marskramerpad. Onze route van woonplaats Grolle naar woonplaats Leiden. Van Oost naar West. Een reis van drie uur per trein. Te voet toch zo'n vijf dagen. Door ons lichtelijk ingekort. We hadden slechts vier dagen.

In Deventer moesten we even de goede richting vinden. Eerst de IJsselbrug over. Langs de rosse buurt van Deventer. We liepen de verkeerde richting in en stonden direct weer voor Deventer. Met het pontje terug? Das nie goeh! Troffen de eerste wandelaar in tegenovergestelde richting. Hij liep het Hanze-pad.

Nu kozen we richting Wilp, kant van Apeldoorn op. Over de oude Veleuwebandijk. Ietwat verlegd. Heerlijk rustig. Een enkele fietser. Dwars door het bos. Troffen er een jong vissertje. Een vervallen molen. Maar ook Marion welke ten val kwam. Hoe? Domweg omdat ik op het ene uiteinde van een tak ging staan. Marion was niet meer te houden. Dook prompt in het struikgewas. Sorry lief. Zal me niet meer gebeuren. Onderweg nagenoeg geen horeca. Een geluk dat we eten en drinken bij ons hadden. Passeerden de treinbaan van de stoomtrein uit Apeldoorn. Emplacement Beekbergen. Passeerden het Maarten van Rossumpad. In Beekbergen zelf weken we ietwat van de route. Deden even wat boodschappen bij een super. Dronken een rosé-bier in de Dorpsstraat. Lekker. Nu het laatste stuk richting Hoenderloo. Rond 19.00 uur kwamen we er aan. Dan nog een lange weg richting centrum. Vlakbij

het witte kerkje hadden we ons eerste logeeradres. Een ruim huis. Een grote kamer. Eerst wat eten. Hadden er een leuk treffen met Eindhovenaren. Hij had een schoonmaakbedrijf aldaar en was gek van de Stones. Voodoo-hat?! Dan uiteraard langs 'Ijs van Co'. Tegenover de muziektent. En na wat koffie terug naar ons adres. Een douche. Slapen. Morgen vroeg op.

Rond 07.00 uur weg. Ruim 50 km te gaan. Dwars over de Veluwe. Kootwijk. Stroe. Bikers in het bos. Een ree in het bos. Een teek. In Kootwijk koffie met appelgebak. In Stroe een rustje bij het Rotterdammer café. Een foto bij wat graffiti. Onder een viaduct van de treinbaan Apeldoorn-Zwolle. Over drie dagen zouden we dit punt weer passeren. Per trein voor een stedentrip Berlijn. In de middag over het Landgoed Appel. Geen markeringen. Gelukkig waren we gewaarschuwd. Langs Nij-

kerkerveen. Rond 20.00 uur naderden we Hoevelaken. Van het verkeersknooppunt. Eerst een belletje naar het gastadres. We komen! Maar eerst naar de Chinees. We hadden honger. Dan de ontmoeting. Kopje koffie. Een douche en slapen. Morgen (dag 3) weer vroeg ontbijt. Vandaag was het een lange dag geweest. De ochtend kwam met een uitgebreid ontbijt. Dan op weg. Na een

19 augustus 2006. Vandaag mijn verhaal. Buiten regent het. Het lijkt wel of de regen van 4 weken hittegolf op deze dagen naar beneden komt zetten. Vandaag was ook de dag van het nieuws omtrent Huub van Rooy. Huub is niet meer. Gister wilden we hem bellen. Zijn nummer afgesloten? Een bang vermoeden werd bewaarheid. Huub drie weken geleden reeds overleden. Huub uit Helmond. Buur van Karien, goede vriend van Annie uit Deurne. Vele Olatters moeten hem kennen. Een aimabele man. Herinneringen die blijven. Sachsische Schweiz 2002. Met Bennovitce van der Velden aan de Elbe. Toen ook al zoveel wateroverlast. Ik zie ons nog plezier maken in dat café. De Braukeller naast ons hotel. Een illegale tent. Wat locals. Decin. Bad Schandau. Transworld. Ik ben dankbaar dat ik hem heb mogen kennen.

hartelijk afscheid. Maar eerst een stukje schrijven in het gastenboek. Langs een mooi gelegen landhuis richting vervoersknooppunt Hoevelaken. Onder de Rijksweg door. Richting Amersfoort. Dwars doort centrum. De route bij het station weer zien op te pakken. Daar troffen we Gerrie. Van Nijkerkerveen. Taxichauffeur. Lid van WS78. En langs de treinbaan richting kazerneterrein en dierenpark. Een grote Chanouk-heli draaide rondjes in de lucht. Ons Nederlandse leger was zeker niet op zomervakantie. Die Leopard tank moest toch echt omhoog. Die jongens van de Cavalerie toch. Nu richting Soestduinen. Een rustje bij de treinbaan. Aardig wat fietsers en wandelaars op de been. Wij

een patatje. Wat kroketten. Wat cola en weer door. Dat smaakte goed. De lucht ging betrekken. Beetje regen. We bouwden weer een rustje in. Wederom aan de treinbaan. Midden in het bos. Hebben ons Spitsje even gelezen. Het ongeluk met die trap aan de gracht van Utrecht. Veel gewonden die in het water terecht kwamen. Weer verder. We passeerden nu het Trekvogelpad. Wat later langs een golfterrein. Door een varenbos.

Nu nog Loosdrecht weten te vinden conform de route. Eigenlijk was het een rustdag. Zo'n 35 km. Tegenover de marinekazerne van Hollandsche Rading konden we ons avondeten pakken. Ijs toe. Dit was alweer het beste adres van de regio?! Net als bij 'Ijs van Co' weer mazzel. Nu het laatste stuk richting Loosdrecht. Kennis maken. Douchen. Slapen. En rond 07.00 uur op.

Die laatste dag zijn we om 08.00 uur vertrokken. Eerst terug naar de kazerne. Het pad weer oppakken. De polder in. We zitten nu in het Groene Hart. Zuid-Holland! Links in de verte de Dom van Utrecht. Een heel ander landschap dan die eerste dag. Onderweg voelde ik een oneffenheid in mijn vel. Daar was die teek van Apeldoorn. Zijn lijf had ik er blijkbaar afgekrabd. Marion heeft na wat peurwerk met een naald het kopje

uit mijn vel gekregen. Die zat al aardig diep. Nu maar duimen. Een kleine kans dat het straks problemen gaat geven. We liepen nu langs trilvenen. Langs ganzen in de polder. Wat vlogen die snel op. Langs een bunker op hoge poten. Zeker bang onder water te lopen. Voor Breukelen moesten we toch even wat bramen proeven. Dan een stukje langs de Vecht en Breukelen in. Via een super met wat voer naar het beeldje van Kees de Tippelaar. Direct voor het stadhuis. En na een heerlijk biertje weer de route op. Over het Amsterdam-Rijnkanaal zien te komen. We waren even de markering kwijt en presteerden toch van de brug af te lopen. Dom dom dom. De route liep langs station Breukelen.

Das direct over de brug. Na enkele kilometers terug. De brug over. Dan richting Portegensebrug. Deze route hebben we recent nog gelopen. Met de tweedaagse van Vinkeveen. Passeerden weer de plek waar we een skaop van de verdrinkingsdood hadden gered. En via het Woerdens Verlaat naderden we het definitieve eindpunt van onze Oost-West-route.

Vóór het plaatsje Noorden kwamen we er achter dat het openbaar vervoer rond 20.00 uur niet meer zou rijden. En aangezien donkere wolken zich samen pakten boven de polder, besloten we een bushalte op te zoeken. Noordens Kruis! Nu met Connexion richting station Alphen aan de Rijn. Met het boemeltje naar Leiden. Eten, douchen, en ons bed vinden. Een mooie herinnering rijker. Wilden we dit vaker doen, dan moeten we afstanden van 35 km per dag kiezen. Met wat bepakking, over onverharde paden, is dat voor ons de ideale afstand. Dan heb je toch nog een vakantiegevoel.

Lief, dank voor je fijne gezelschap. Eigenlijk toch wel bijzonder dat we dwars door Holland zijn gelopen zonder die drukte te ervaren van al die mensen die er toch wonen.

-Ben van Marion-

UIT DE MEDIA

Verboden voor vrouwen

Het Japanse schiereiland Kii, onlangs uitgeroepen tot Unesco Werelderfgoed, staat bekend om zijn woeste bergen. De moderne tijd heeft deze afgelegen streek nooit aangeraakt. Wegen zijn er nauwelijks en al dertien eeuwen lang draait alles hier om wandelen. Niet om te genieten van het natuurschoon, maar om verlichting te bereiken. Op weg naar de top moeten veel rituele beproevingen worden overwonnen, onder begeleiding van een meester. Pelgrims ondersteboven laten bungelen vanaf een steile rots-punt is een van die rituelen.

In Japan zijn veel bergen heilig, en de meeste aan Boeddha gewijde flanken waren vroeger verboden terrein voor vrouwen. Voor de hoogste berg op Kii, de Omine, geldt dat verbod nog steeds. De tempelmonniken laten geen vrouw door. De Japanners geven daar desgevraagd allerlei goede redenen voor. Zo zou de stichter zijn oude moeder niet aan de gevaren van een dergelijke bedevaart willen blootstellen, de omwonenden vrezen een verlies aan inkomsten als de Omine een 'gewone' berg wordt en de pelgrims zelf prefereren de sfeer van mannen onder elkaar. Maar de mooiste verklaring komt van een plaatselijke hotelier: „Als de mannen constant een vrouwelijk achterwerk voor zich zien, bereiken ze nooit verlichting.“

Bron: NRC Handelsblad, 9 sept. 2006

Wandelende haai

Bij een duikexpeditie voor de kust van Vogelkop (Nieuw Guinea) zijn in korte tijd vijftig nieuwe soorten vissen en koralen ontdekt, waaronder een epaulethaai die kan lopen over de zeebodem. Het dier gebruikt daarvoor zijn vinnen.

De opvallend gevlekte epaulethaai was meteen de lieveling van de media. Wie over de juiste software beschikt, kan op de website www.conservation.org een videofilmje zien van de 'walking shark'.

Bron: NRC Next, 19 sept. 2006

CONSTANT AAN DE WANDEL

Rondreis Vaasa Noordkaap Verdal

Op woensdag 9 augustus 2006 vertrok mijn persoon om 5.21 uur per trein naar Schiphol, waar om 7.00 uur bij de balie van Menzies werd ingecheckt. Om circa 9.00 uur vertrok het vliegtuig (Sterling) naar de Deense hoofdstad Kopenhagen, waar we om circa 10.15 uur aankwamen. Na aankomst op dat vliegveld werden we opgewacht door de reisleader van Trans-World, Ben van der Velden. Vanwege het lange wachten op de bagage vertrokken we pas om 11.15 uur uit Kopenhagen. Al gauw passeerden we via de brug over de Øresund de Zweedse grens ter hoogte van Malmö. We volgden de autosnelwegen in de noordoostelijke richting naar Stockholm. Tijdens die rit werden we geconfronteerd met fikse regen/onweersbuien. In Stockholm kwamen we aan tussen 18.30 en 19.00 uur, waarna er ingescheept werd.

Om 20.00 uur vertrok het schip naar Turku (Finland).

De volgende dag (donderdag 10 augustus 2006) kwamen we daar aan. In de loop van de middag kwamen we aan in Vaasa, waar in het winkelcentrum bij Rewell Center de wandelregistratie plaats vond. Daarna naar vakantiewoningen aan het Västerstrand in Utterö (15 km van Vaasa), waar we overnachtten. 's- Avonds von in het centrum van Vaasa de openingsparade plaats. We wandelden door het centrum van de stad naar het haven-tje, waar er diverse openingstoespraken gehouden werden.

Op vrijdag 11 augustus 2006 deden enkele mensen van onze groep mee aan de archipeltocht, terwijl de overigen om 12.00 uur startten op de 21 km. We wandelden in de richting van het noordelijke stads-gedeelte met oversteek van de spoorrails langs de haven Vaskiluoto met passage van de nederzetting van Vuorikatu, waar vele seniorenwoningen gesitueerd zijn. Na passage ervan langs Kotiranta en daarna langs industrieterreinen van Kemira en dan langs Pukinjärvi. Langzamerhand naderden we het bergachtig gebied van het stadsdeel Gerby, waar we spoedig Vaasaer Alpen Storberget en Jerpymäki (Gerbyberget) zagen met beklimming over heuvels met vele vergezichten zoals het uitzicht op de stad Vaasa. Al gauw naderden naderden we de rustpost, waar gepauzeerd werd. Na de pauze via rustige wegen richting strand met passage van

diverse vakantiewoningen. Bij het naderen van het strand van Palosaari, hetwelke we enige tijd volgden met passage van de zeepfabriek en het zeemuseum. Daarna langs het eiland Mans (Skoäikkasaari, dat jarenlang slechts als dokgebied gediend heeft, maar waar nu woonblokken gesitueerd zijn. Inmiddels passeerden we de universiteit van Vaasa met hun nieuwe bibliotheek en het industriekwartier van Finlayson. Na enige tijd langs binnenhavens en vervolgens via bosranden naar Villa Hietalahti, waar de finish was.

Op zaterdag 12 augustus 2006 startten we om 9.30 uur vanuit het marktplein in de westelijke richting door Hovioikeudenpuistikko naar de kust. Na de kust via Vaskiluoto in de zuidelijke richting naar Sundom, waar bij het museum gepauzeerd werd. Na Sundom door het bosgebied van Öjen met passage van Langmosen en Rödjekärred naar het zeestrand (Skoängsgrund), waar het kunstmatige eiland gesitueerd is en waar gepauzeerd werd. Na de pauze weer door hetzelfde bosgebied naar een drukke weg, welke we in de noordelijke richting volgden tot aan de bebouwde kom van Vaasa en vervolgens langs de waterkant naar de finish in Villa Hietalahti.

Op zondag 13 augustus 2006 startten we om 8.00 uur vanuit het marktplein in de oostelijke richting via het station. Na passage bij Asevelikylä bossen in met vele kunstwerken via het Edvinspad. Daarna via Teeriniemi, Kiilapalsta en Haapaniemi. Na passage langs golfvelden van Kråklund. Na enige tijd door heuvelachtige bossen

met klimmingen en dalingen tussendoor. Inmiddels naderden we de kerk van Kors-holm via de lindenlaan met uitzicht op kasteel Mustasaari. Na passage ervan was er verzorging. Na de pauze langs ruïnes door het oude gedeelte van Vaasa (Vanha Vaasa) met vele vergezichten. Vervolgens afwisselend door bos en over asfalt langs Pappilanmäki, Itämelaiemi en Pitkämäki naar Villa Hietalahti, waar de finish was. Het was een mooie wandeldriedaagse. Hierna werd de sluitingsceremonie gehouden met vele toespraken. Er gingen van start circa 700 wandelaars, waarvan 101 Nederlanders.

Op maandag 14 augustus 2006 reden we in de noordelijke richting naar Tornio. Daarna in de westelijke richting via de brug over de rivier naar Övertorneå en dan in de oostelijke richting naar Rantajärvi (bekend van de Arctic Circle March; vierdaagse van de poolcirkel), waar we overnachtten in vakantiewoningen.

Op dinsdag 15 augustus 2006 maakten we een rondtoer door het valleigebied van de rivier de Tornio met bezoek aan Pello (koffiepauze in Hotel Pellonhovi), Övertorneå. Daarna wandeling door Aavasaksa en vervolgens het kunstmuseum in Svanstein. Het was een interessante trip.

Op woensdag 16 augustus 2006 bezook aan Santa Claus Village in Rovaniemi, waar we een Kerstman zagen. Daarna bezoek aan het ijs-hotel met daarachter glazen hutten, hetwelk men doet denken aan iglo's van de Eskimo's, in Kakslautiainen bij Saariselkä. Vervolgens naar Inari, waar we overnachtten in vakantiewonin-

gen op Uruniemi Camping aan het water. 's-Avonds gedineerd in het plaatselijke restaurant.

Op donderdag 17 augustus 2006 bezochten we het Lappenmuseum (binnen zowel als buiten). Het was erg interessant. Daarna in de westelijke richting naar de Noorse grens. Na passage ervan bezoek aan museum (Aurora Borealis) met vertoning van de film over de Lappen. Daarbuiten is er ook het Samipark. Het speelde zich af in het dorp Karasjok. Daarna in de noordelijke richting met passage van de toltunnel naar Skarsvåg, waar we overnachtten in Mini Motellet.

Op vrijdag 18 augustus 2006 maakten enkele mensen de wandeling naar Knivskjellodden en de rest werd een eindje teruggebracht en wandelden terug naar ons verblijf. 's-Middags getracht naar de Noordkaap te gaan maar tevergeefs vanwege de mist. Als alternatief n we naar de havenplaats Honningsvåg.

Op zaterdag 19 augustus 2006 richting Noordkaap met tussenstop in het dalgebied (Hornvika), waar we rondwandelden. Daarna naar de Noordkaap, waar we wat rondkeken. Het was spectaculair. Daarna naar het museum, waar de mediashow plaats vond, welke we twee keer bezochten. Het was erg interessant. Daarna weer naar ons verblijf. Later in de middag gaan wandelen in de richting van Kirkeporten en terug met uitzicht op de meren. 's-Avonds nogmaals naar de Noordkaap gegaan om bij avond te zien.

Op zondag 20 augustus 2006 vertrokken we in de zuid-westelijke naar Alta, waar we in de middag aankwamen. We wandelden vanaf een parkeerplaats via makkelijke maar slingerende paden in de richting van de grootste canyon van Europa met uitzicht op de rotsen. Na de wandeling weer terug naar Alta, waar we overnachtten in Gargia-fjellstue.

Op maandag 21 augustus 2006 reden we verder in zuid-westelijke richting via Storslett en Nordkjosbotn, waar gepauzeerd werd, naar Bardufoss, waar we overnachtten in Målselvossen Turistsenter. Op dinsdag 22 augustus 2006 via Bjerkvik naar Melbu, waar we per ferry naar Fiskebøl (Lofoten). Na aankomst naar Vaterfjord (bij Svolvær), waar we overnachtten in Hammerstad Camping aan het water. Daarna nog de stad in voor boodschappen.

Op woensdag 23 augustus 2006 rondtoer door de Lofoten met fotostops en bezoek aan Stamsund, Nusfjord (beschermde dorp door Unesco) en Svolvær. Het was een mooie rondtoer. Het was goed weer.

Op donderdag 24 augustus 2006 per ferry van Svolvær naar Skutvik (overtocht van twee uur). Na aankomst eerst in de oostelijke richting en dan in de zuidelijke richting naar Fauske, waar de lunchpauze was. Na enige tijd passeerden we de poolcirkel, waar we wat rondkeken. Vervolgens naar Storforshei (niet ver van Mo-i-Rana), waar we overnachtten in Krokstrand Motell. We dineerden in het restaurant tegenover ons verblijfplaats.

Op vrijdag 25 augustus 2006 weer in de zuidelijke richting via Mo-i-Rana, Mosjøen (koffiepauze) en Steinkjer naar Vuku, waar

we overnachtten in Østnes Camping. Na aankomst haalde de reisleader enkele mensen op bij het treinstation van Verdal. 's-Avonds openingsceremonie in Sul met muziek en diverse redevoeringen.

Op zaterdag 26 augustus 2006 door de reisleader vervoerd naar Medstugan (Zweden), waar de start was van de 35 km tocht. De eerste 10 km langs de drukke weg met wat bochten en later langs rustige wegen naar Skalstugan. Daarna via brede grindwegen oftewel berkenlanen met vele kronkelingen tussendoor. De naam van die weg bedraagt Kong Carl Johans Vei, welke aangelegd werd in 1835. Vóór hem was de laatste koning Olav, die hier passeerde in 1030. De historische weg had het nadeel zeer gevaarlijk te zijn door stuifsnieuw en/of onweer. Bij het gereedkomen van de nieuwe weg verloor de historische weg haar belang in 1919. Inmiddels rden we de berg, waar het denken teken van koning Olav geplaatst is, waar de grote rust was. Het was niet koud. Na de pauze volgden we het pad met vele stijgingen en dalingen met vele kronkelingen, totdat we het oude douane-kantoor bereikten. Na passage ervan volgden we de weg in de westelijke richting via Ådalsvollen naar Sul, waar de eerste dag werd beëindigd.

Op zondag 27 augustus 2006 weer per busje naar Sul, waar de tweede dag begon. We wandelden in de westelijke richting via de kronkelende loop van de bergbeek, daarna het asfalt. Al gauw via paden langs schietterreinen met daarna veel stigwerk met veel zicht op natuur en

daarna de afdaling met veel rotsblokken onder de voeten, terwijl meer dan eens het water vanaf de bergen het pad kruist, teneinde ergens de hoofdstroom te bereiken. Ter hoogte van Klevdalen naderden we de asfaltweg, welke we enige tijd volgden via Vaterholmen naar Inndalen, waar de grote rust was en tevens de start van de 20 km. Na Inndalen volgden we de minder drukke weg naar Stene, waar we in de noordelijke richting naar Vuku, waar bij de camping de verzorging was van Trans-World. Na die verzorging via de brug de rivier overgestoken. Na Vuku in de westelijke richting via heuvelige wegen en via Leirådalen (laatste rust) naar het openlucht-theater in Stiklestad, waar de wandeltocht eindigde. Op dat terrein werd er muziek gespeeld en daarna redevoeringen gehouden. Het was zonnig weer. Er gingen van start circa 1300 wandelaars. Na de sluitingsceremonie weer terug naar de camping.

Op maandag 28 augustus 2006 om 9.00 uur vertrokken naar Trondheim, waar we een stadswandeling maakten. We zagen o.a. voormalige pakhuizen, de kerk (alleen van buiten) en het marktplein. Na stadsbezoek langs bergachtige wegen via Soknedal, Berkåk met uitzicht op Blåøret en Oppdal. Na Oppdal door hoogvlaktes van Dovrefjell met uitzicht op diverse bergen, zoals Leirtjørnkollen en na Drivstua op Stovasskollen en Snøhetta, daarna langs Hjerkin met het moeras Folstumyra en vervolgens naar Dombås, waar gepauzeerd werd. Na Dombås langs de rivier de Lågen door het Gudbrandsdal (natuurlijke scheiding tussen Rondane en Oppland), waar oorspronkelijk Peer Gynt leefde, via Ringebu en Tretten naar Sjusjøen (niet ver van Lillehammer), waar we overnachtten in Vandrehjem Fjellheim. Het weer was aanvankelijk zonnig maar in de loop van de middag werd het wat koeler met regen.

Op dinsdag 29 augustus 2006 een uur-tje gewandeld door de omgeving van Sjusjøen. Om 11.00 uur vertrokken via Lillehammer naar Hamar, waar we het Vikingskipet (overdekte kunstijsbaan) bezichtigden en daarna wat rondgekeken in die stad. Na Hamar richting Oslo, waar we bij de luchthaven werden gebracht voor de vlucht naar Schiphol.

Het vertrok om 18.00 uur en om 19.45 uur kwamen we op Schiphol aan. Het was een mooie reis.

Over het algemeen hadden we goed weer.

-Constant Dedel-

'Les raisins du gâteau anglais...'

Over modderpaadjes, glooiende velden en door eeuwenoude dorpjes

Op de laatste zaterdag van augustus staat een clubwandeling op de GR 576 op ons programma. Dat is weer eens vroeg uit de veren, want de jongens zullen om kwart voor zeven op de stoep staan en dan gelden ook voor mij alle huiselijke instructies. Na een moeilijk voorjaar en weer op verhaal komen, gaat het nu weer goed met Dini en ze is voornemens ons tijdens de clubwandelingen weer als vanouds bij te staan.

De bus, met Frans achter het stuur, is mooi op tijd. Wij zijn op deze tour de enigen uit Son, terwijl vooraan in Eindhoven Janet, die al lang klaar is met haar krantje, zich staat af te vragen of we haar niet zijn vergeten...

De opstaptelek aan de Fuutlaan is ook nog steeds bereikbaar en daar stroomt de bus al behoorlijk vol; er zijn wel enkele nieuwe gezichten bij, maar toch ook veel bekenden. Dan vlug naar de Leenderheide en bij het wegrestaurant onder Nederweert is de laatste opstapmogelijkheid voor vandaag. Volle bak. Bij-de-tijd als ze zijn toeren de chauffeurs van de Fa. van Hoof op navigatie en zo worden de mooiste binnenweggetjes gevonden om ons alvast warm te laten lopen met uitzicht op het parkoers dat ons straks te wachten staat. Tegen negen uur gingen we de grens over en binnen de kortste keren levert Frans ons af op een plein in Nandrin. We zouden daar iets kunnen gebruiken, maar de uitbater van het kroegje laat verstek gaan, dus met volle blaas en goede moed worden de eerste stappen richting ons einddoel gezet...

De routebeschrijving is nog in ouder-

wetse francs, dus dat wordt vandaag voor velen of hopeloos verloren lopen of alle geluk hebben dat je op zo'n tocht kunt vinden. Nou, het wordt dat laatste, want de witrode markering van GR-paden is perfect! En als geroutineerde GR-wandelaars weten we inmiddels: de markering van de route gaat altijd voor op de beschrijving!!

Op een leeg stukje in de beschrijving heeft Toon iets in het Hollands getypt, dat maakt het ons daardoor makkelijk zat om zo vlug mogelijk het dorpje Nandrin uit te komen. De GR76 begint namelijk niet in dat plaatsje, maar passeert daar op enkele kilometers afstand. We moeten dus 'op goed geluk' naar de juiste aansluiting zien te komen. Dat punt is op een kaartje gemarkeerd als punt 87 bij Le Halleu; we zoeken hier dus naar iets mannelijks dat stamt uit de 17^e eeuw. Het betreft een boerderij die bij een Engels Jezuietenklooster hoorde. Als we de betreffende boerderij eenmaal hebben gevonden is het verder een fluitje van een cent. Want de reeds geroemde markering is daar meteen duidelijk aanwezig.

We volgen linksaf een verharde weg

waaraan diverse vakantiewoningen liggen. Het uitzicht is er vrij, dus wat let ons om daar nog eens neer te strijken! Daarna nog even een drukke verbindingsweg oversteken en we wandelen tussen de velden. De tarwe die

vanwege de afgelopen hete zomerdagen goed gedijd was, staat er nu doods bij. De regen van augustus heeft de graanvelden hier veranderd in desolate donkerbruine akkers.

We wandelen verder door een bos, waar de paden door de overvloedige regen van de laatste maand zijn veranderd in modderplassen. Achter mij hoor ik een plons en in een reactie zie ik dat een van de jongens nog net niet kopje ondergaat. Enrico bleef achter een van die verleidelijke braamstruiken haken en dat kostte hem een paar natte broekspijpen en wat doorns in zijn hand.

Even daarna krijg ik de kans om onze ervaren klauteraar Thieu samen met de jeugd op een plaatje te zetten.

Met de aanloop mee naar de eigenlijke route toe hebben we toch alweer een flink eind afgelegd. We bereiken Saint-Séverin, waar de wandelaars op de kortere afstand iets eerder aan deze tocht zijn begonnen.

Tot nu toe hebben we niet echt hoeven te klimmen, maar toch is het hier ook niet vlak. Een beetje naar het idee zoals we krijgen wanneer we vanaf de A2 bij Beek voor Maastricht de eerste indrukken op ons zien afkomen van hoe mooi ons Limburg is....!

Het eerste dorpje waar we doorheen wandelen is zo'n typisch grijs plaatsje. Een groot klooster domineert de omgeving. Of het nog in gebruik is valt niet

waar te nemen. Even voorbij het klooster staat een herdenkingsmonument aan de beide wereldoorlogen. In het centrum van Hermalle gaan we met de bocht mee een oude kasseienstraat in, die aan weerskanten wordt omheind door oude gebouwen; een soort flatwoningen uit vroegere eeuwen. Bij een van die gebouwen zien we ook nog een binnenplaatsje. Aan de attributen die daar rondslingeren is duidelijk te zien dat het huis nog wordt bewoond. Een eindje verderop zien we een kasteelachtig bouwwerk dat momenteel

wordt gereviseerd. Het kasseienstraatje gaat na niet al te lange tijd over in alweer een modderpoel.

We wandelen nu op een plateau met mooie vergezichten. We zien de rotsachtige hellingen aan de overzijde van de Maasoever. In deze omgeving zijn diverse opgravingen verricht en men heeft er diverse bewijzen gevonden van zeer vroege bewoning door mensen en hier al lang uitgestorven diersoorten. Een paar betonblokken liggen uitnodigend aan de kant van de weg en omdat het toch middag is besluiten we om hier het meegebrachte boterhammetje op te eten. We zitten recht voor een historisch optrekje: Ferme de Hottine. Een boerderij met twee torens daterend uit 1610. Op de verkeersweg aan deze Maasoever zien we het OLAT-busje met aanhanger passeren, die gaan zorgen dat de soep op tijd klaar staat.

Achter de boerderij ligt een heuvel die we moeten 'beklimmen'. Het uitzicht op de steenrots Tier de Olne is prachtig. Aan de andere kant van de steenrots komen we in de plaats Ombret-Rawsa. Hier gaat het andere GR-pad, dat een tijdje met het onze samen

liep, een andere richting uit. Een paar medewandelaars komen er pas aan de andere kant van de Maas achter dat linksaf en rechtsaf ook in het Frans anders geschreven wordt.

Wij volgen de markering dus linksaf en komen in de doolhof van Ombret terecht. Gelukkig missen we het tour-niquet niet, dat al sinds 1996 buiten gebruik is, en volgen we een smal afdalend trapjespad achter huizen om en komen zodoende uit in een brede straat met aan weerszijde leuke huisjes. Hier hebben kennelijk wat oudere

pandjes plaats moeten maken voor een wat nieuwere look; toch past het geheel aardig bij elkaar. Bij het verlaten van Ombret volgen we een smal pad en komen dan voor vandaag in het eerste echte grote bosgebied terecht.

Hier strekt zich een heuvelketen uit die zo'n 400 miljoen jaren geleden is ontstaan rond een zee die deze omgeving toen bedekte. Deze keten wordt de Poudingue d'Ombret genoemd, vanwege de vele kiezelkeien die op de helling liggen, die doen denken aan de 'krenten in de pap'.

De bossen die zich hier uitstrekken zijn zowel van particulier als staats-eigendom. Om de paden te mogen gebruiken ten behoeve van GR-routes en andere ontspanningmogelijkheden, gelden hier, (evenals in de meeste bossen in België en ook Nederland) spelregels waaraan iedereen zich dient te houden. Deze spelregels staan als gebruikelijk vermeld in de boekwerkjes die deze wandelpaden begeleiden.

Aan het einde van een lange boslaan staat onze verzorgingspost opgesteld. De soep smaakt daar ook weer als vandoord. Omdat het de hele dag prachtig

weer is gebleven, hebben de helpende handen nagelaten het gebruikelijke oranje tentje op te zetten. Toch zou dat wel handig zijn geweest, want het begint nu zachtjes te regenen.

Dus nu vlug naar de eindstreep. Dat valt echter wel een beetje tegen. Eerst nog een paar mooie laantjes bij een plaatsje dat haar naam dankt aan een riviertje dat alle hoop lijkt te rechtvaardigen: Ruisseau de Bonne-Espérance.

Daarna begint het ook nog een beetje serieus te regenen, maar de regenjacks houden we netjes opgeborgen in de

rugzak. Even later wordt onze aandacht getrokken door grote ketels die heftig stoom uitblazen. Wij hebben een vermoeden waar die staan.

Als we ons op een goed moment herinneren dat Toon ook aan het einde van de route iets aan de beschrijving heeft toegevoegd, wordt het nog puzzelen ook. Want waar vinden we de zwarte straat!

De eerste verkenning naar de bewoonde wereld levert niets op. Dan maar weer het bos. We volgen een nogal smal glibberig pad door de bosrand, met af en toe fraai zicht op de Maas en die stoomkegels. De jongens zijn onder de indruk; voor het eerst staan ze oog in oog met een heuse kerncentrale. Ze vragen zich onwillekeurig af: die stoom en die regen, is dat nog wel te vertrouwen. Ik weet niet direct een goed antwoord, maar heb goede hoop door de nabijheid van dat riviertje van daarstraks....!

Op een ingewikkelde kruising van wegen, waar geen markering valt te bespeuren, besluiten we daar toch maar de stad in te wandelen. We proberen ons nog even te oriënteren bij een politieauto, maar de chauffeur laat duidelijk horen dat hij geen 'local' is en hij wil ons nog veel meer duidelijk maken. Ik moet toegeven: hij praatte goed Frans.

→ In Hoi en omstreken is een fietskoers bezig, en op de meeste straathoeken kunnen we ons door de verkeersregelaars laten overtuigen dat we rechtstreeks naar ons einddoel gaan. Toch is het nog een heel eind, maar hoe verder we komen klinkt de naam van ons etablissement vertrouwd in de oren van de trouwe wachters. Uiteindelijk hoeven we onze gebruikelijke vraag ook al niet meer te stellen, want lachend wordt ons al op afstand de weg gewezen naar: Le Chez Nous. De vraag was hen duidelijk eerder ge-

steld! Een goed gevoel dat het ons weer gelukt is.

Geregeld druppelen nu de wandelaars binnen. We zijn vroeg aan gekomen en hebben een mooi plekje bij het raam. De drankjes smaken ons zoals ze eruit zien en er is weer een heerlijke, en zeker mooie wandeldag ten einde.

Na het clubweekend in september gaan we dit seizoen nog één keer richting de heuvels. We hebben dan rendez-vous op de Brug in Belleheid om vandaar verder te kuieren naar Theux over 24 kilometers, tot dan.

-Ad van Asten-

foto's: Ad van Asten en Othmar Glanzer

Het Pieterpad van dag tot dag

Ik was al eerder van plan om dit pad te gaan lopen, met een wandelaar van Olat. We hebben met elkaar de afspraak gemaakt om na de Kennedymars van Sittart een datum afspreken wanneer we gaan. Wat verbaasd mij, hij heeft het Pieterpad al gelopen met een dame (hij was mij vergeten). Ik ben niet boos maar zeer teleurgesteld.

Dag-1 Ik ben op Woensdag 09-08-2006 om 7 uur op pad gegaan bij 'Het wapen van Hunsingo' in Pieterburen, en ik ga richting Groningen en dan naar Haren, waar ik ga overnachten. Vandaag veel regen en in Wierum door de weilanden dit is zwaar, zeker voor 2 oudere mensen die ook over de hekken moesten, ik heb ze geholpen, ze waren zeer dankbaar. Een trapje zou een uitkomst zijn.

Dag-2 Richting Rolde een heel mooie tocht, hunnebedden, heide, bossen en in Zuid Laren bij een Psychiatrische inrichting door het park lopen.

Dag-3 Vandaag naar Sleen, weer een geweldige tocht door heide, landbouw en bossen, het was weer goed. Ik begin ook aan mijn rugzak te wennen, twee jaar niet meer gebruikt. (het is goed zo).

Dag 4 Nu loop ik de Provincie Overijssel in, met vooral landerijen en weilanden, het is toch weer wat anders. En nu naar Hardenberg.

Dag 5 Vanmorgen eerst naar Ommen, onderweg de boerderij die op het wandelboekje staat, foto's gemaakt met de bewoners. Na Ommen de heide en de Archemerberg (75 m) op, een geweldig uitzicht, heel mooi.

Dag 6 Richting Holten met veel regen, jammer want als er zon is het hier nog veel mooier, maar dit hoort er bij, het is toch goed.

Dag 7 Van Holten naar Vorden, weer een mooie route en droog vandaag, de natuur is elke dag toch weer anders. Ik blijf genieten.

Dag 8 Weer een dag met klimmen en dalen door het mooie Montferland, hier was ik als kind in mijn vakantie bosbessen aan het plukken, mooie herinnering. In Beek ga ik overnachten.

Dag 9 Vandaag naar Hoog-Elten in Duitsland en dan naar Spijk aan de Rijn en daarna richting Millingen via het pontveer en dan naar Leuth. Het was vandaag weer een prachtige dag en goed weer.

Dag 10 Om 8 uur was ik al weer aan de wandel, in Beek bij Nijmegen de Duivelsberg op, een fijne klim en daarna nog wat klimmen en dalen. Hier heb ik ook het Airborne pad gekruist, die ik ook nog eens wil gaan lopen. Het was vandaag weer een heel mooie route.

Dag 11 Vandaag vertrek uit Gennep richting Vierlingsbeek, Maas over via pond en bedevaartplaats Mars en dan naar Swolgen.

Dag 12 Bij vertrek liep ik een stukje mee met Kennedymars lopers uit Melderslo. Ik verder naar Velden, en dan Venlo, Swalmen. Na de middag weer veel regen en zwaar onweer, alles voor niets.

Dag 13 Vandaag weer van alles wat, bossen, landbouw en fruitteeld. Mooie route door Roermond, Montfoord en dan naar Echt.

Dag 14 Vandaag richting Sittart, de berg op waar ik ook gelopen heb toen ik het pelgrimspad naar Santiago liep, dit geeft even een lekker gevoel. Op een dag na vandaag het einde van het Pieterpad in Maastricht, ik loop naar mijn laatste overnachting in Schimmert.

Dag 15 de laatste 17 km naar de St Pietersberg. Dit was weer een hele mooie route met modder en water, schoenen vuil dan door het water en ze zijn weer schoon. Riet mijn vrouw staat in Maastricht bij NS op mij te wachten, om samen de laatste 4 km met mij mee te lopen. Bij het monument foto's gemaakt en dan naar 's-Hertogenbosch.

Ik heb 15 prachtige dagen gehad, met heel veel natuurschoon en heel veel mensen ontmoet, waarvan een groot gedeelte 1 of 2 of meerdere dagen het Pieterpad bewandelen, heel leuk.

Ik moet ook alle lieve mensen waar ik overnachting had bedanken voor de geweldige ontvangst, eten en drinken en slapen, het was heel goed.

Dank je wel. Het was goed zo .

-Evert van Ampting-

Margriet neemt afscheid van redactie

Als het aan Margriet Fischer ligt, had dit stukje niet geschreven hoeven worden. Haar vertrek uit de redactie van OLAT Nieuws is in haar ogen niks om ophef over te maken. „Wie weggaat wordt in de bloemetjes gezet, maar over iemand die doorgaat wordt nooit iets geschreven – zoiets is maar heel gewoon. Ik heb dat altijd een beetje krom gevonden.” Gelukkig is ze de beroerste niet en kon een beknopt interview er wel vanaf.

In de zomer kondigde Margriet in beperkte kring haar vertrek aan, op de kop af zes jaar na haar toetreden tot de redactie. Trouwe lezers kennen haar echter al langer, want ze schreef al stukjes in het blad vóór ze lid was van OLAT. „Ik schreef destijds heel veel. Verslagen en indrukken van alles wat ik had gewandeld, maar ook gedichten. Voor de redactie ben ik gevraagd toen er naast Ad en Peter een vacature kwam. Ik had geen idee wat 't precies inhield om een blad te maken, en nu misschien nog niet helemaal. Maar ik had er de tijd voor en vond het echt leuk om te doen! Ik ben iemand die altijd met het rode potlood in de aanslag zit.”

Het is dan ook puur uit tijdgebrek dat Margriet er nu mee stopt. Vorig jaar is ze begonnen aan een studie Nederlands, aan de lerarenopleiding in Tilburg. Om praktijkervaring op te doen, staat ze bovendien zo'n zeven uur per week voor de klas op een Eindhovenese school. Voortdurend heen en weer reizen, bergen 'huiswerk'. Met alle andere verplichtingen die ze daarnaast nog heeft, is het geen wonder dat OLAT Nieuws in de knel komt. En Margriet houdt nu eenmaal niet van half werk.

„Ik wil zorgvuldig zijn. Het blad verdient dat ook.”

Wat ook meespeelt: door haar drukke leventje komt ze nog maar heel weinig toe aan waar het bij OLAT om draait: wandelen. „Voor mij betekent dat meteen ook minder schrijven, want al wandelend deed ik altijd de inspiratie op om dingen op papier te zetten.”

Toen Ad van Asten vorig jaar zijn vertrek aankondigde, had Margriet al besloten om te gaan studeren. Tegelijkertijd deden de twee nieuwkomers in de redactie een dringend beroep op haar om de coördinatie op zich te nemen, een verzoek waaraan ze zonder meer gehoor aan heeft gegeven. „Ik wist dus dat ik het druk kreeg, maar dacht 'dat zien we dan wel weer'. Nu is de nieuwe redactie ingewerkt en kan ik met een gerust hart opstappen.”

Margriet, toch zullen we je missen. Niet alleen vanwege dat rode potlood, maar minstens evenzeer om je nuttige adviezen, je enthousiasme en betrokkenheid, je gevoel voor mensen en nog een heleboel andere redenen. Hartstikke bedankt, en we wensen je een prachtige carrière in het onderwijs!

-Mirjam Kies-

Winterserie oktober: een flinke opkomst waard

„Als de mensen toch eens wisten door wat voor mooi gebied de eerstvolgende winterserie is uitgezet, dan zouden ze met tienduizend tegelijk komen wandelen. Ik hoop niet dat ze dat doen!”, grapt parkoersbouwer Ad Verbakel. „Hooguit één kilometer asfalt”, constateert Ad tevreden. Voeg daarbij het zeer fraaie landschap en het is duidelijk dat deze wandeltocht wel degelijk een flinke opkomst waard is.

De eerste winterserie van dit najaar start 15 oktober in Borkel en Schaft; in café De Zwaan aan het Mgr. Kuijpersplein. Van daaruit gaan alle afstanden richting de Malpie. Na enige tijd wordt de Dommel overgestoken, waarna de eerste wagenrust in zicht komt. Daar splitsen ook de afstanden van 10 en 15 km zich af.

De overige wandelaars vertoeven nog wat langer in de Valkenswaardse bossen en bereiken vervolgens het Leenderbos. Hier volgt de tweede afsplitsing. De 20 en 30 km gaan in de richting van de Achelse Kluis, terwijl de 40 km via het Leenderbos afbuigt naar Leenderstrip, waar een caférust is.

Het volgende traject voert over de hei in de richting van Soerendonk en Gastel, maar buigt dan af naar de Achelse Kluis. De laatste kilometer naar dit kloostercomplex trekken de 20, 30 en 40 km weer gezamenlijk op. Na de caférust in de Kluis blijven zij nog een hele poos in België. De route voert langs de Warmbeek en door de bossen van Achel. Via de Dommelvallei loopt men in de richting van het dorp zelf en daarmee ook naar de tweede wagenrust. Op dit punt voegen zich alle afstanden weer samen. Na de rust blijft men de Dommel een eind volgen, tot er bij een bruggetje weer een splitsing komt. De drie kortste afstanden steken de rivier over; de wandelaars op de 30 en 40 km gaan recht door over mooie veldweggetjes. Maar uiteindelijk steken ook zij de Dommel over bij een fietsbruggetje, om dan te belanden in de Plateaux. Het laatste stuk van de winterserie volgt grotendeels de Dommel, die hier door heel afwisselend landschap stroomt. Stukken bos, weilanden; telkens wisselt het panorama. En zo komt iedereen dan weer in Borkel uit.

Informatie over starttijden en inschrijfgeld is zoals altijd te vinden op pagina 7.

Margriet in 'actie'

HALLO WANDELAARS

Kees en Inge zijn ook dit jaar weer naar Zuid-Limburg getogen om daar deel te nemen aan de Heuvelland 4Daagse. We nestelden ons als altijd in een knus hotelletje waar het goed toeven is.

Op de eerste dag wandelden we de afstand van 28 km. Vanaf de startlocatie in Berg en Terblijt wandelden we eerst door het Koelbos richting Bemelen. Na veel omzwervingen over heuvels en door dalen bereikten we Cadier en Keer. Via heel wat omwegen gingen we vandaar weer terug naar de finish. Deze afstand was wel een beetje verder dan stond aangegeven, maar dat gaf niets want onderweg kregen we prachtige vergezichten. Na de finish was het nog gezellig napraten met bekenden.

Vrijdagmorgen gingen Kees en ik weer fris op stap voor de tweede wandeldag. De wandeling ging richting Margraten. Maar eerst kwamen we nog door het mooie plaatsje IJzeren. De paden waren erg modderig. Bij Reymerstok was een grote rust gepland. Rond het middaguur begon het te regenen, maar na een half uurtje was het alweer droog. Na een aantal kilometers waren we weer terug in Margraten. Maar nu toch weer met een ander gezicht want de zon nu volop.

Nee, dit jaar was het echt geen droge zomer, want op weg naar de finish begon het weer te regenen. Onderweg nog even een café bezocht en toen naar de finish waar we om 15.00 uur aankwamen.

De avond verliep gezellig, op tijd naar bed en morgen gezond weer op.

Vandaag startten we om kwart over 8. De route ging richting Meerssen en Geulle. Het werd een mooie wandeldag, want, ja hoor de zon die scheen. Mooie vergezichten en prachtige dorpjes. Onderweg dronken we nog een kopje koffie en daarna in een ruk door naar Geule.

Met nog 10 km voor de boeg en nog veel mooie vergezichten wandelden we vervolgens rechtstreeks terug naar de finish. We kwamen om half vier binnen.

Zondag 13 augustus alweer de 4de en laatste wandeldag van de Heuvelland 4Daagse.

Vandaag stapten we richting Schin op Geul en Gulpen. Ons tempo was een beetje aan de lage kant.

Het weer was ons ook op deze dag goed gezind, het bleef de hele dag droog.

Tegen 10.00 uur kwamen we in Schin op Geul aan. We kwamen daar mensen tegen die alleen op deze laatste dag wilden wandelen. Onze wandeling ging verder naar Gulpen, en daarna nog even in de richting van Valkenburg en Tivoli, waar het heel erg druk was. Toen we daarna in Vilt kwamen, kregen we een roos aangeboden. Rond half drie waren we terug bij de finish.

Een mooie wandeltijd zat er weer op, De wandelingen hier in Zuid-Limburg zijn prachtig..

Wij wensen iedereen nog veel wandelplezier en misschien tot ziens ergens in het land.

Met groeten van de Globetrotters:
-Kees en Inge van Egmond-

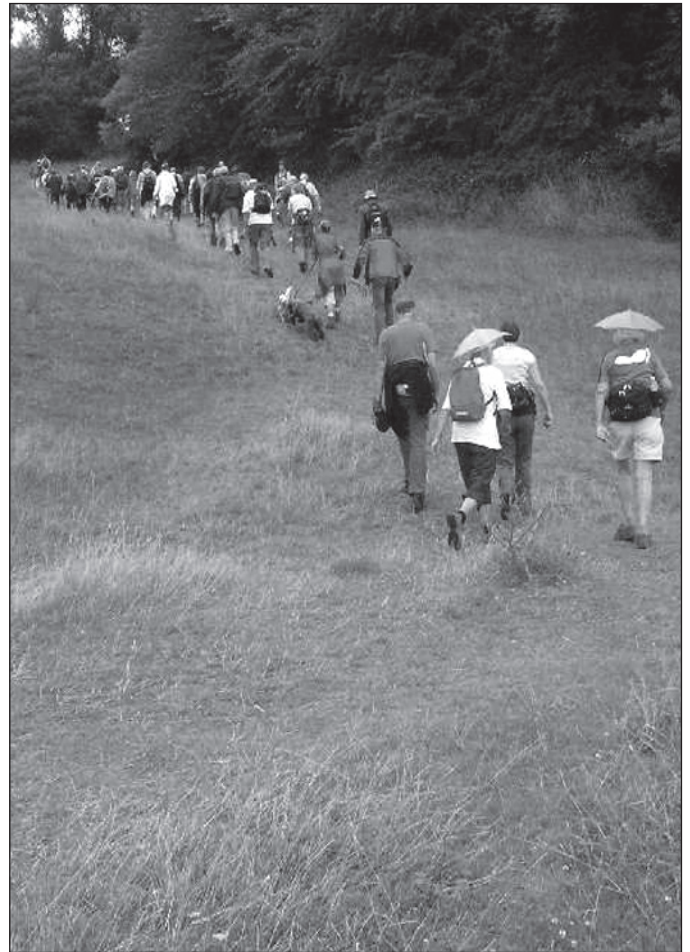

Foto: Henri Floor

VERHEES
reclameproductie

**OOG VOOR RECLAME
OOG VOOR DETAIL**

Gun uw klanten een heldere kijk op uw bedrijf; wij verzorgen uw complete bedrijfspresentatie van ontwerp tot realisatie geheel in eigen huis!

Oog voor u én uw klanten!

HOGELANDSEWEG 101 • 6545 AB NIJMEGEN • T 024 3231021
WWW.VERHEESRECLAME.NL

RECLAMEBELETTERING • FULL-COLOUR PRINTEN
TEXTIELDRUK